

Bibel-Kalender

för

Hemmet och Skolan.

Öfversättning från Tyskan.

Borgå,

tryckt hos P. Widerholm, 1856.

Gillas till tryckning. Borgå Domkapitel den 11 Juni 1856.

På befallning,

C. J. Ekroos.

Till den christeliga husfadren.

1.

Du, christelige Husfader, skall vara prest och konung i ditt hus. Du är den förste, den öfwerste, fursten i det lilla riket som dig är anförtrodt af Herren Gud. Du är således husfader »med Guds nåde» och har såsom sådan ett andligt och ett werldsligt regemente. Och om husfäderna icke ordentligt handhafwa sin andliga och werldsliga regering, så kan det aldrig gå wäl hwarken i kyrkan eller i staten. Det måste allraförst blifwa bättre i familjen, ty det hela består af familjer, och hwarje familj har sitt hufwud, husets herre, hwilken främst är inför Gud och menniskor räkenkap skyldig öfwer det som föregår i hans hus.

2.

Sålunda, som här ofwanför står, lärer Guds Ord ända ifrån begynnelsen. På den tid, då Gud uppenbarade sitt Ord för patriarkerna, stod i spetsen för den heliga patriarkfamiljen en »öfwerste wid offret» och en »öfwerste i riket,» enligt Jakobs ord i hans wälsignelse öfwer sina söner. 1 Mos. 49: 3. Och denne öfwerste ålåg det att predika om Herrans Namn, att förkunna det, som Gud kungjorde åt menniskorna. Då den heliga familjen sedermera hade wuxit till ett stort folk, skulle hela folket bestå utaf sådana familjer. Ty så talade Herren Gud till det folk, med hwilket han hade slutit sitt förbund wid berget Sinai: »I hafwen sett hwad jag hafwer gjort de Egyptier; och huru jag hafwer burit eder på örnamingar, och tagit eder till mig. Om I nu hören min röst och hållen mitt förbund, så skolen I vara min egendom för alla folk; ty hela jorden är min. Och I skolen vara mig ett presterligt konungarike — ett heligt folk.»

2 Mos. 19: 4—6. 5 Mos. 7: 6 2c. Och hwad som gäller om det gamla förbundet, det gäller ännu mer om det nya. Herren säger till medlemmarna af det nya förbundet: »Män-

ga profheter och konungar åstundade se det I sen, och singo dock icke se't, och höra det I hören, och singo dock icke höra't.» Och Herren låter genom sin apostel för det nya förbundets folk återupprepa, hwad Han sagt till sitt gamla förbunds folk. Petrus säger till de christna, till alla christliga husfäder: »I ären det utwalda släktet, det konungsliga presterskapet, det heliga folket, det egendoms folket, att I skolen kungöra hans dygd, som eder kallat hafwer af mörkret till sitt underliga ljus.» 1 Petri 2: 9.

3.

Såsom christelig husfäder är du nu kallad att hafwa omsorg om ditt husfolks, din hustrus, dina barns, din tjenares, din tjenarinns både lekamliga och andeliga wälfärd. Gör du det icke, så skall Herren en gång på domens dag kräfwä det af dig. Och du skall illa nog reda dig, om du då will skjuta skulden på andra. Hafwa andra försummat dig, så skola de få sin lön derför, det ware sig konungen på thronen, eller din granne, som bor i den ringaste hydda bredwid dig, det ware din själasörjare eller din lärare. Men du slipper dock icke fri, om du sjelf i din mån försummade, hwad du war de dina skyldig.

4.

De dina lefwa nu icke allenast af bröd; de hafwa också en själ och wilja hafwa näring och wård för densamma. Den som detta försummar, han försummar hufwudsaken, han är wärre än en hedning, emedan han icke förjer för sitt husfolk i det allra wigtigaste afseendet. Han må skaffa fullt upp af bröd för munnen; förjer han icke äfwen för liffens bröd, så är och blir han likwäl en hedning; ty »menniskan lefwer icke allenast wid bröd, utan af hwart och ett ord som går af Guds mun.» Matthy. 4: 4. 1 Tim. 5: 8.

5.

Den christeliga husfadren måste således, om han will wara en christelig och icke en hednisk husfäder, hjelpa till att förja för de sinas andeliga näring. Han gör nu detta till en början, då han hemtar sitt barn och låter döpa det i Fadrens, Sörens och den Heliga Andas namn. Der lofwar han att christeligen uppfostra barnet. Men till denna christeliga uppfos-

stran hörer äfwen att han dagligen antager sig detta barn. Han har wiserligen redan gjort något, om han i tid för det i skolan; han har widare gjort något, när han sänder sitt barn till själasörjaren att underwisas i den christna läran och konfirmeras. Men detta är ännu icke allt: han måste äfwen hemma underhjelpa skolan, han måste defutom ännu waka och bedja, ja äfwen sedan barnet slutat sin skolgång och wuxit upp. Ty derigenom, att wi hafwa prester och lärare, är du, christelige husfader, likwäl icke befriad från din heliga pligt såsom husets herre och husets prest.

6.

Så läsa wi om de troendes fader, Guds älskling, den mannen af en stor anda, såsom den heliga Skrift (Malach. 2: 15) kallar Abraham, att han derföre war Herren särdeles wälbehaglig, emedan han skulle befalla sina barn och sitt hus att hålla Herrans wägar. Wi läsa i 1 Mos. 18: 17—19, »Då sade Herren: Huru kan jag dölja för Abraham, det jag gör? Efter han skall warda till ett stort och mäktigt folk, och alla folk på jorden skola warda wälsignade i honom. Ty jag wet, att han befäller sina barn och sitt hus efter sig, att de skola hålla Herrans wägar, och göra hwad rätt och godt är; på det att Herren skall låta komma öfwer Abraham, allt det han honom lofwat hafwer.»

7.

Genom Moses bjöd Herren hwarje husfader i det gamla förbundet: »Hör Israel, Herren vår Gud är en enig Herre, och du skall älska Herran din Gud af allo hjerta, af allo själ, af allo förmåga. Och dessa ord, som jag bjuder dig i dag, skall du lägga på hjertat, och skärpa dem dinom barnom och derom tala, när du sitter i ditt hus eller går uppå wägen, när du nederlägger dig eller uppstår; och skall binda dem för ett tecken på dine hand och skola wara dig till en äminnelse för din ögon. Och skallt skrifwa dem på dins hus dörrträ och uppå dörrena.» 5 Mos. 6: 4—9.

Och män och qwinnor, barn och främlingar borde höra och lära Guds ord. Barnen nämnas mer än en gång. Och så påminner Moses om en sång som Israels barn skulle lära sig. 5 Mos. 31: 9 oc.

8.

Till Josua talar Gud och bjuder: »Låt denna lagens

hof icke komma ifrån din mun, utan haf dina tankar deruti dag och natt, på det att du skall hålla allting derefter, som deruti skrifwet står: så skall dig lyckas i allt det du gör, och du skall kunna handla wisliga.» Josua 1: 8.

9.

Psalmerna, Salomos Ordspråk och särdeles Propbeterne yrka med all makt deruppå, att Guds folk skall öfwa Guds Ord. Wi kunna icke anföra alla hithörande språk; dertill är utrymmet för instränkt. Men allestammans bära de för folket wittnesbörd derom, att all olycka kommer af förakt för det gudomliga Ordet, och att all wälgång beror af ett troget afgifwande på Ordet. »O land, land, land! hör Herrans Ord!» Jerem. 22: 29.

10.

Då Israels folk kastade Guds Ord bakom sig, och gif sina egna vägar, då blef det förströdt i all werlden, och des stad, land och tempel blefwo förstörda. Wid återkomsten från fångenskapen wiste de Guds männerna Esra och Nehemia intet bättre än, att bringa de heliga skrifternas läsning rätt i gång ibland folket. Esra, den skriftlärde, lade lagen fram för menigheten, både för män och qvinnor och för alla dem som den förainma kunde. Man läste i Guds Ord alltifrån morgonlysningen intill middag, och hela folkets öron woro wända till lagboken; de läste »klarliga och förståndeliga, så att man förstod, då läset wardt.» Så står det ordagrannit i Nehemie boks 8:de kapitel. Och dessa dagar woro rätta fröjdedagar; fröjden i Herranom war folkets starkhet. Nehem. 8: 10.

11.

Den sista prophetens ord i det gamla förbundet lyder så: »Kommer ihåg Mose min tjenares lag.» Malach. 4: 4. Dermed slutar det gamla förbundet och wisar hån till det nya, till den stora Herrans dag, då fädernas hjertan skulle omvändas till barnen, och barnens hjertan till fäderna. Malach. 4: 6.

12.

Fyrhundrade år efter denna sista prophetiska röst föddes Kristus och de himmelska härskarorna sjöngo sitt »Ura ware Gud i höjdene och frid på jordene och menniskomen en god wilje.» Härmed begynte det nya förbundets tid. Men och-

så i det nya förbundet war åter en det nya lifwets hufwudregel denna:

»Ransaker Skrifterna!»

Christus sjelf lät icke Guds ord »wisa från sin mun.» Skulle han icke äfwen i detta afseende »wara i de stycken, som hans Fader tillhörde» såsom han redan wid tolf års ålder sade i templet? Att uppfylla Lagen och Propheterna, dertill war han kommen. I sin bergspredikan säger Han: »Jag är icke kommen till att upplossa utan till att fullborda. Ty jag säger eder försannt, till des att himmel och jord förgås, warder ej förgången den minsta bokstafwen icke eller en prick af lagen, förr än det är allt skedt. Dersöre, hwilken som upplossar ett af dessa minsta buden och lärar så menniskorna, han skall kallas den minsta i himmelriket; men hwilken som det gör och lärar, han skall kallas stor i himmelriket.» Matth. 5: 17—19.

— På sabbathsdagen finna wi Herren Kristus, efter sin »sedwänja,» i synagogan, sitt folks skola, hwarest framför allt annat Guds ord i det gamla förbundet lästes. I skolan i Nazareth räckte man honom Boken och Han läste derur den bekanta afdelningen ur propheten Esaiä 61 Kap. Luc. 4: 16—21.

— Och de bibliska läsestycken, hwilka Hans folk allt sedan Esras tid läste för hwarje wecka ur Lagen och Propheterna, anförde Herren ofta. Wid löfhyddohögtiden, då man slutade läsningen af dessa stycken och åter började från början, tillropade Kristus folket såsom en slutförmaning: »Ransaker skrifterna, ty I menen eder hafwa ewinnerligt lif i dem; och de äro de som wittna om mig; och I wiljen icke komma till mig, att I måtten få lif.» Joh. 5: 39, 40. Och efter sin uppståndelse utlägger Kristus skriften för sina lärjungar så, att deras hjertan bleswo brinnande; och de hwilka icke altade och icke förstodo ordet, till dem sade Han: »D I galne och senhertade till att tro uti allt det Propheterna sagt hafwa.» Luc. 24: 25.

13.

Efter Christi ord samlade sig den första unga christna församlingen omkring Apostlarna och omkring Guds Ord. De första christna bleswo »stadiat ståndande uti Apostlarnas lärdom och i delaktighet.» Apstlg. 2: 42. Och så war den christliga församlingen »ett hjerta och en själ.» I deras krets fann man den rätta friheten, jemliheten och brödrakärleken. Apstlg. 4: 32. Från Guds ord gick man ut i lifwet, till Guds ord wände man alltid åter tillbaka. Detta ser man af Apostlarnas alla tal och gerningar före och fort efter pingsthögtiden.

Nu kallades den tid, då Evangelium allt mera skulle blifwa predikadt för alla folk, och fridens budbärare drogo ut. Men främst gingo Apostlarna till de orter, hwarest genom de judiska skolorna Guds ord war känt. På sin första missionsresa till mindre Asien, besökte Paulus, detta utvalda Guds redskap, skolan i Antiochia i Pisidien. Och efter läsningen af Lagen och Propheterna blef han i lifhet med Herren sjelf i Nazareth, af de öfwerste i skolan uppfordrad att tala något till församlingen: »Käre bröder, wiljen I något tala och förmana folket?» Apostlg. 13: 15. Och likasom här, så förhöll det sig, enligt Guds wälbetänkta råd, på många orter, såsom Apostlarna tjelshwa anföra wid det första kyrkomötet i Jerusalem. Der säger Apostelen Jacob: »Moses har af äldrer i alla städer dem som honom predika uti synagogorna, der han på alla sabbather läsen warder.» Dessa woro således de sedan Esras tid införda, regelmessiga wextotexterna, och sålunda hade Mose lag i den då bekanta werldens alla städer sina hörare och läsare (Apostlg. 15: 21.) och till dessa kom i den Heliga Andas kraft predikan om Jesus Kristus, hela werldens Frälsare. Och de ädla i Thessalonica och Bereoa forskade dagligen i skriften, om det sig och så förhöll, som Apostlarna dem förkunnade. Apostlg. 17: 10—12.

Paulus uppmanar i breswet till Colosserna (3: 16) alla christna att låta Christi ord rikeligen bo ibland sig, att således slitigt läsa och betrakta det. Han skrifwer till sin lärjunge Timotheus, att en rättshaffens och ostrafflig arbetare skall rätt dela sanningens ord, hwilket ju dock betyder, att han skall bjuda åt dem, som äro honom anförtrordda, hwad som af Guds Ord kan tjena till deras salighet. 2 Timoth. 3: 15. Om denne Timotheus skrifwer Paulus vidare, att han ända från sin barndom kände den Heliga Skrift, i hwilken han blifwit undervisad af sin mormoder Lois och sin moder Eunika, och säger att denna Skrift »är nyttig till lärdom, till straff, till bättring, till tuftan i rättfärdighet, att en Guds menniska skall wara fullbordad, till alla goda gerningar sliktlig.» 2 Tim. 1: 5. 3: 14—17. Och Petrus instämmer med Paulus och säger: »Wi hafwa ett fast prophetiskt ord och I gören wäl att I akten derpå, likasom på ett ljus som skiner i ett mörkt rum, så länge det dagas och morgonstjernen uppgår i edra hjertan.» 2 Petr. 1: 19.

och det sista ordet i nya förbundet slutar i likhet med det sista ordet i det gamla. Malachias ropade till ett beslut: »kommer ihåg Mose lag.» — Johannis Uppenbarelse slutar med dessa ord: »Men jag betygar hwar och en som hörer prophetians ord i denna bok: So som lägger något hårtill, på honom skall Gud lägga de plågor som skrefne äro i denna bok. Och om någon tager något ifrån denna boks prophetias ord, hans del skall Gud borttaga utur lifsens bok, och utur den heliga staden och utur det som skrifwet är i denna bok.» Joh. Uppenb. kap. 22 versen 18 och 19.

Sålunda lärer alltså Guds Ord ifrån början till slut att hwar och en, som will vara ett Guds barn, som will vara och blifwa och förblifwa en kristen, icke får låta lifsens ord »wika ifrån sin mun.» — Och så har det äfwen i kristenheten i alla tider blifwit hållet och ansedt. Men hwarest man föraktade Ordet i skola, kyrka, hem, der betäckte åter »mörker jorden och mörkhet folken.» Ef. 60: 2.

Den christlige husfader, som nu behjertar hwad wi här efter Guds Ord hafwa sammanställt, skall wäl med nöje emottaga underrättelsen derom, att wi för mera än 10 år sedan, för bibelläsare inrättat en vägledning, hwilken under namn af Bibelskalender redan blifwit spridd i många tusen exemplar. Hwarest man i skolor och familjer ordentligt har följt den deri angifna gången för läsningen, der har man wunnit den lär och gjort den erfarenheten att det bringar en stor wälsignelse med sig, när man med de sina läser Guds Ord i ordning och »delar det rätt,» såsom Apostelen säger.

Denna bibelskalender*) har följande indelning:

1. Enligt densamma läsas främst, under loppet af ett år, Guds dråpeliga werk för människoslägtets återlösning. Den heliga historien läses således på det sätt, som Gud i sitt Ord genom sin Heliga Andas finger låtit den för oss uppteckna. Det är icke en ordning uppfunnen af människowisheit, utan en ordning af Gud sjelf gifwen, hwilken den christne bör hålla helig och lära känna.

*) Författad af Zahn.

2. Efter denna, af Gud sjelf i Hans Ord angifna ordning, läses den ena hälften eller Nya Testamentet ifrån Julen till Pingsten och den andra hälften, eller Gamla Testamentet, ifrån Pingsten till Advent.

Den som gör afseende på den nästan i hela Christenheten från uråldriga tider helgade seden att sira kristeliga högtider, kan wäl icke heller göra annorlunda, om han nemligen inom ett år will i ordning läsa den heliga historien. Det följer då af sig sjelf, att under jultiden läses om Christi födelse och hans barndom, äfwen som att det under den Påstken föregående tiden läses om Christi lidande o. s. w.

3. I jembredd med denna läseordning i den heliga historien löper nu en annan af läroböckerna. Samteliga Nya Testamentets läroböcker följa i bredd med historien ur Gamla Testamentet, och Gamla Testamentets läroböcker åtfölja historien ur Nya Testamentet. Och för hwarje dag är ännu en Psalm angifwen, som har afseende på textens innehåll och i följande hwaraf hufwudpsalmerna under loppet af ett år komma flere gånger till betraktelse.

Sådan är nu inrättningen af vår bibelkalender. Den som efter densamma läser Bibeln för sig allena, eller såsom husfader tillsammans med de sina, kommer hwarje år att framlägga för sig Guds ord i des helhet, och att deruti hafwa sina fötters lyfta och ett ljus på sina wägar.

Nå man wid begaguandet af bibelkalendern märka sig följande till ledning:

Den som ännu icke kan och will läsa allt, tage till en början en del för sig.

Det medlersta stycket, som handlar om den heliga historien, kunna alla husets medlemmar, äfwen barnen, temmeligen förstå. Stora och små hafwa någonting deraf, som är nyttigt till lärdom, till straff o. s. w. Detta stycke är just det för folket och des ungdom mest egnade och borde dertfore i skola och hem blifwa läset år ut och år in.

Derefter kan husfadren ännu läsa den psalmen, som står till höger; den passar alltid till hufwudtexten.

Desutom är ännu i weckans början, ofwan om ordet Söndag, en gammal god fyrkopsalm upptecknad, hwilken han under weckan kan läsa eller sjunga.

Will någon ännu läsa mer, så kan han då taga det stycket ur den Heliga Skrift, som är upptecknad på wenstra sidan. Det är en text ur läroböckerna. Och sålunda blifwa under årets lopp småningom alla läroböckerna genomlästa.

Du ser således, kristeliga husfader, huru mycken nytta du

kan hafwa af denna bibelkalender. Men börja blott först med litet i sänder och gå sedan småningom längre och djupare.

Och slutligen ännu några råd:

Godt är det, om hwarje husets medlem har sin bibel framför sig wid afton- eller morgonwälsignelsen, och följer med wid läsningen, eller sjelf uppläser några verser af texten.

Är någongång tiden för tillfället kort, så läse husfadren endast psalmen, eller anföre blott ett språk ur hufwudtexten.

Särdeles nyttigt wore det äfwen, om husets medlemmar då och då talade med hwarandra om det lästa, om husfadren wid weckans slut efterfrågade hwad man deraf behållit, låte läsa en psalm utantill o. s. w.

Och särdeles wälsignelserikt kunde det blifwa, om i en församling barnen i sin skola, efter denna ledning, infördes i Guds Ord och sålunda ginge med hemmet hand i hand; om äfwen widare presten wid sina besök i församlingen gjorde frågor öfwer weckans bibelläsning, samt om söndagen i kyrkan påvekade det som i skolan och hemmet under weckan blifwit läst. Då kunde man wäl säga, att i en sådan församling Guds Ord bor rikeliga.

Bibelkalendern kan man nyttja så länge man lesver. Den är fortfarande användbar.

Derföre, den som endast har lust att engång göra försök, för honom är det härigenom gjordt så lätt som möjligt att kunna komma, för egen del och med de sina, till en ordnad bibelläsning. Wisserligen är vår vägledning endast och allenast en anvisning: Han, som är wägen, sanningen och lifwet, måste derföre sjelf gifwa Sin Anda, på det det med örat förnumna ordet må blifwa anda och lif: Men Han säger: »Mansafet Skrifterna, ty de äro de som wittna om mig.» Och hwarest man i Hans Namn nalkas Hans Ord, der uppenbarar Han Sin herrlighet.

1. Advent.

N:o 116. Fröjda dig du Christi brud.

Söndag.

Det första Evangelium.

Rom. 5: 12—21.

1 Mose 3: 1—24.

Psaln 8.

Måndag.

Löftet till Abraham.

Johannes 8: 31—59.

1 Mose 12: 1—10.

Pf. 105: 1—15.

Tisdag.

Löftet till Jacob.

Gbr. 11: 33—40.

1 Mose 28: 1—15. (16—22.)

Pf. 119: 66—77.

Onsdag.

Den utlöfwade Propheten.

Joh. 1: 19—34.

5 Mose 18: 9—22.

Pf. 25.

Torsdag.

Om Davids Son.

Matth. 22: 34—46.

2 Sam. 7: 1—19. (20—29.)

Pf. 110.

Fredag.

Om den enfödde Sonen.

Kolosf. 1: 9—20.

Isaias 9: 1—7. (11: 1—10)

Pf. 89: 1—19.

Lördag.

Om Herren vår rättfärdighet.

Rom. 5: 1—11.

Jerem. 33: 1—16.

Pf. 103.

2. Advent.

N:o 119. Kristus den rätte Herren.

Söndag.

Om den ende Herden.

Johannes 10: 1—18.

Hes. 34: 1—31.

Pf. 23.

Måndag.

Om Christi ewiga Konungarike.

1 Kor. 15: 22—28.

David 2: 1—47.

Pf. 98.

Tisdag.

Frid på jordene!

Rom. 9: 16—33.

Df. 2: 14—23. (3, 4, 5.)

Pf. 72.

Onsdag.

Guds Ande utgjuten öfwer allt fött.

Ap. Bern. 2: 1—24.

Joel 2: 21—3: 5.

Pf. 139.

Torsdag.

Hungern efter Guds Ord.

Kolosf. 3: 12—25.

Amos 8: 11—9: 15.

Pf. 112.

Fredag.

Riket skall wara Herrans.

Rom. 10: 9—21.

Obadja, vers 1—21.

Pf. 93.

Lördag.

Då trodde folket i Ninive.

Matth. 12: 22—42.

Zonas 3: 1—10.

Pf. 6.

3. Advent.

N:o 117. Gör porten hög!

Söndag.

IFrån Zion skall lagen utgå.

Rom. 8: 18—27.

Micha 4: 1—7.

Pfalm 48.

Måndag.

Budbäraren som förfunnar frid.

Ephes. 1: 1—23.

Nab. 1: 1—2: 2.

Pf. 85.

Tisdag.

Jorden full af Herrans äras funskap.

2 Petri 3: 1—18.

Sabatuk 2: 1—20.

Pf. 119: 52—68.

Onsdag.

Fröjda dig du dotter, Zion!

Litus 1: 10—3: 7.

Zephanja 3: 1—20.

Pf. 100.

Torsdag.

Hedningarnes tröst skall komma.

Ebr. 12: 18—29.

Haggai 1: 1—2: 10.

Pf. 47.

Fredag.

Felken skola söka Herran.

1 Joh. 1: 1—10.

Zacharja 8: 1—22.

Pf. 32.

Lördag.

Med hast skall Herren komma.

Matth. 11: 1—15.

Maleachi 3: 1—4: 6.

Pf. 24.

4. Advent.

N:o 132. Af himmels höjd jag kommen är.

Söndag.

Zacharias och Elisabeth.

Matth. 14: 1—12.

Luc. 1: 5—25.

Pf. 113.

Måndag.

Maria och Engelen Gabriel.

Efajas 7: 1—15.

Luc. 1: 26—38.

Pf. 89: 1—16.

Tisdag.

Maria och Elisabeth.

1 Sam. 2: 1—10.

Luc. 1: 39—56.

Pf. 103.

Onsdag.

Johannes döparens födelse.

2 Petri 1: 16—21.

Luc. 1: 57—80.

Pf. 100.

1 Petri 1: 10—11.

Torsdag.

Maria och Joseph.

Jeremias 23: 1—8.

Matth. 1: 18—25.

Pf. 25.

Fredag.

Jesu Christi födelse.

1 Joh. 3: 1—10.

Luc. 2: 1: 20.

Pf. 99.

Ebr. 1.

Lördag.

Jesus frambares för Herran.

Ebr. 2: 14—18.

Luc. 2: 21—40.

Pf. 63.

Söndagen näst efter Julen.

N:o 137. Vår tid är ganska flyktig här.

Söndag.

De wisa från Österlandet.

Esaias 60: 1—11.

Matth. 2: 1—12.

Psaln 72.

Måndag.

Flykten till Egypten.

Osca 11: 1—11.

Matth. 2: 13—23.

Pj. 2.

Tisdag.

Jesús wid 12 års ålder i templet.

Hebr. 4: 14—5: 10.

Luc. 2: 40—52.

Pj. 84.

Onsdag.

I begynnelsen war Ordet.

Ordspr. 8: 22—36.

Joh. 1: 1—18.

Pj. 90.

Thursday.

Johannes döparens botpredikan.

Rom. 12: 1—21.

Luc. 3: 1—22. (Matth. 3.)

Pj. 1.

Esaias 58: 1—14.

Friday.

Jesu dökelse.

Rom. 6: 3—14.

Matth. 3: 4—17.

Pj. 103.

Saturday.

Jesu frestelse i öknen.

Hebr. 2: 6—18.

Luc. 4: 1—15.

Pj. 13.

Söndagen efter Nyåret.

N:o 141. Jesús är mitt lif och helsa.

Söndag.

Se Guds Lam!

Esaias 58: 1—12.

Johannes 1: 19—36.

Pj. 22: 26—32.

Måndag.

Jesu första lärjungar.

1 Mose 28: 10—22.

Joh. 1: 37—51.

Pj. 23.

Tisdag.

Bröllopet i Kana.

1 Kor. 10: 23—33.

Joh. 2: 1—12. (13—25.)

Pj. 145.

Onsdag.

Jesús och Nikodemus.

4 Mose 21: 1—9.

Joh. 3: 1—21.

Pj. 52: 12—21.

Thursday.

Johannes vittnar yttermera.

1 Petri 5: 1—11.

Joh. 3: 22—36.

Pj. 119: 67—77.

Friday.

Jesús och Samaritiskan.

Esaias 58: 1—14.

Joh. 4: 1—42.

Pj. 42.

Saturday.

Konungsmannens Son.

Hebr. 12: 1—14.

Joh. 4: 43—54.

Pj. 27.

1. Söndagen efter Trettondedagen.

N:o 246. Jesu, du som själen spisar.

Söndag.

Esaias 61: 1—11.
1 Kön. 17. Jesus i Nazareth.
Luc. 4: 14—4. Ps. 34.

Måndag.

Esaias 9: 1—7. Jesus wid sjön Genesareth.
Luc. 5: 1—26. Ps. 111.

Tisdag.

Esaias 6: 1—10. Matthaei kallelse.
Luc. 5: 27—6: 11. Ps. 50: 1—7.

Onsdag.

Esaias 58: 1—14. Bal af Apostlar. Bergspredikan.
Luc. 6: 12—48. Ps. 119: 1—18.

Thorsdag.

Esaias 12: 1—6. Höfwitsmannens tjenare.
Luc. 7: 1—17. Ps. 116.

Fredag.

Esaias 40: 1—11. Johannis budskap. Synderstan.
Luc. 7: 18—50. Ps. 103.

Lördag.

Esaias 55: 1—13. Lifnelsen om sädesmannen.
Luc. 8: 1—21. Ps. 78: 1—7.

2. Söndagen efter Tretton.

N:o 144. Jesu, du min fröjd och fromma!

Söndag.

Ephef. 6: 10—18. Jesus i Gadara.
Marc. (4: 1—41.) 5: 1—20. Ps. 126:

Måndag.

Hebr. 11: 32—40. Jairi dotter.
Marc. 5: 21—43. Ps. 91.

Tisdag.

Esj. 40: 1—11. De tolf utsändas.
Marc. 6: 1—30. Ps. 68: 1—12.

Onsdag.

Joh. 6: 47—58. Jesus spisar 5000 män.
Marc. 6: 31—56. Ps. 111.

Thorsdag.

Jeph. 3: 1—20. De äldstes bud.
Jerem. 5. Marc. 7: 1—23. Ps. 2.

Fredag.

Esj. 35: 1—10. Den Kananeiska qvinnan. Den döfstumme.
Marc. 7: 24—37. Ps. 42.

Lördag.

Esj. 48: 8—22. 4000 män spisas.
Marc. 8: 1—26. Ps. 144.

3. Söndagen efter Tretton.

N:o 261. Hvad godt kan jag dock göra.

Söndag.

Ordspr. 1: 1—10. Jesus predikar i Galileen.
(20—33.) Matth. 4: 12—25. Psalm 119: 1—32.

Måndag

Ordspr. 2: 1—15. Saliga äro de andeligen fattige!
Matth. 5: 1—20. Ps. 119: 33—56.

Tisdag.

Ordspr. 3: 1—7. Bokstaf och Andä. (13—26) Matth. 5: 21—48. Ps. 119: 57—80.

Onsdag.

Ordspr. 3: 27—35. Om almösa och bön. Matth. 6: 1—18. Ps. 119: 81—104.

Torsdag.

Ordspr. 4: 1—13. Svar eder skatt är, der är och edert hjerta. Matth. 6: 19—34. Ps. 119: 105—135.

Fredag.

Ordspr. 4: 14—27. Dömmet icke! Matth. 7: 1—14. Ps. 119: 136—152.

Lördag.

Ordspr. 5: 1—14. Af frukterna skolen I känna dem. Matth. 7: 15—29. Ps. 119: 153—176.

4. Söndagen efter Tretton.

N:o 140. Wälsignadt ware Jesu namn.

Söndag.

Esaias 49: 8—18. Den spetälste och höfswitsmannen. (53: 4—5.) Matth. 8: 1—17. Ps. 95: 1—8.

Måndag.

Esaias 43: 1—11. Jesus näpser stormen. Matth. 8: 18—27. Ps. 93.

Tisdag.

Esaias 61: 1—11. Jesus i Gadara. Matth. 8: 28—34. Ps. 107.

Onsdag

Esaias 62: 1—12. Den borttagne (same). Matth. 9: 1—8. Ps. 130.

Torsdag.

Jerem. 1: 4—10. Matthaei kallelse. Matth. 9: 9—17. Ps. 50: 1—7.

Fredag.

1 Kon. 17: 17—24. Jairi dotter. Matth. 9: 18—26. Ps. 91.

Lördag.

2 Moje 4: 10—16. Två blinda och en dumb (stum). Matth. 9: 27—38. Ps. 94: 1—10.

5. Söndagen efter Tretton.

N:o 200. Så hafve wi i denna dag.

Söndag.

Apostlarna wäljas, läras och utsändas.

Hez. 16: 48—63. Matth. 10: 1—15. Psalm 50: 1—7.

Måndag.

Wakter eder! Rådens icke!

Jerem. 1: 4—10. Matth. 10: 16—33. Ps. 91.

Tisdag.

Icke frid, utan swärdet.

Micha 7: 1—7. Matth. 10: 34—42. Ps. 94: 16—23.

Onsdag.

Johannis budskap.

Matth. 11: 1—30. Ps. 13.

(46—57.)

Torsdag.

Ax-pläckandet på sabbathen.

Esaias 58: 6—14. Matth. 12: 1—21. Ps. 124.

Fredag.

Synd mot den Helige Ande.

Esaias 5: 18—21. Matth. 12: 22—37. Ps. 1.

Lördag.

Zonae, prophetens tecken.

Zonas 1: 2. Matth. 12: 38—50. Ps. 43.

6. Söndagen efter Tretton.

N:o 40. Swad kan mig stå till trång och nöd.

Söndag.

Lifnelsen om sådesmannen.

Ordspr. 9: 1—10. Matth. 13: 1—23. Ps. 78: 1—7.

Måndag.

Lifnelsen om ogräset.

Ordspr. 10: 27—32. Matth. 13: 24—43. Ps. 1.

Tisdag.

Lifnelsen om skatten i åkern.

Ordspr. 8: 10—21. Matth. 13: 44—58. Ps. 112.

Onsdag.

Johannes döparens död.

Hebr. 11: 32—40. Matth. 14: 1—14. Ps. 73.

Torsdag.

Jesus spisar 5000 män.

Johannes 6: 26—35. Matth. 14: 15—36. Ps. 23.

Fredag.

Phariséernas stadgar.

Jerem. 5: 1—6. Matth. 15: 1—20. Ps. 62: 1—10.

Lördag.

Jesus wid Tyrus och Sidon.

Matth. 15: 21—29. (Marc. 8.) Ps. 42.

Septuagesima.

N:o 106. Ditt namn, o Gud, jag lofva vill.

Söndag.

Den sjuke wid dammen Bethesda.

(Ephes. 1: 3—23.

Joh. 5: 1—23.

Psalm 84.

Måndag.

Jesus spisar 5000 män.

5 Mose 8: 1—20.

Joh. 6: 1—29.

Ps. 111.

Tisdag.

Löfhyddohögtiden.

3 Mose 23: 33—43.

Joh. 7: 1—36. (37—53.)

Ps. 122.

Onsdag.

Ålftensklapsbryteriskan.

Hezech. 33: 1—20.

Joh. 8: 1—30.

Ps. 25.

Torsdag.

Den blindsödde.

Es. 42: 1—12.

Joh. 9: 1—41.

Ps. 146.

Fredag.

Jesus den gode herden.

Hez. 34: 1—16. 17—31.

Joh. 10: 1—21.

Ps. 23.

Lördag.

Jesus wid tempelwigningsfesten.

1 Joh. 5: 1—21.

Joh. 10: 22—42.

Ps. 84.

Sexagesima.

N:o 274. Jesus allt mitt goda är.

Söndag.

Petri bekännelse.

Es. 9: 2—7.

Matth. 16: 13—28.

Ps. 72.

Måndag.

Christi förklaring.

2 Mose 34: 1—8.

Matth. 17: 1—13.

Ps. 108: 1—6.

2 Kon. 2: 1—12.

Tisdag.

Swem är den störste?

1 Petri 3: 1—6.

Matth. 18: 1—20. (21—35.)

Ps. 119: 66—77.

Onsdag.

Jesus utfänder de sjuttio.

Es. 55: 1—11.

Luc. (9 f.) 10: 1—24.

Ps. 37: 21—40.

Torsdag.

Den barmhertige Samariten. Ett är nödvändigt.

5 Mof. 10: 12—19.

Lucas 10: 25—42.

Ps. 96.

Fredag.

Jesus lärer bedja. (Satan drifves ut. Be.)

Daniel 9: 16—23.

Luc. 11: 1—13. (14—54.)

Ps. 138.

Lördag.

Om skrymteri, rädsla, girighet, m. m.

Ordspr. 15: 6—17.

Lucas 12: 1—31. (32—59.)

Ps. 147.

Fastlags Söndagen.

N:o 240. Allena till dig, Herre Jesu Christ.

Söndag.

Om Galileernas undergång.

Amos 9: 1—15.

Lucas 13: 1—35.

Psaln 94.

(1—14.)

Måndag.

Om den stora nattwarden.

Ordspr. 9: 1—11.

Lucas 14: 1—35.

Pf. 106.

(1—8.)

Tisdag.

Om den förlorade sonen, penningen &c.

Hez. 33: 10—16.

Lucas 15: 1—32.

Pf. 32.

Onsdag.

Om den otrogna gårdsfogden.

Gf. 58: 1—14.

Lucas 16: 1—18.

Pf. 41.

(1—5.)

Jacob 2.

Torsdag.

Om rika mannen och Lazarus.

Pred. 2: 1—12.

Lucas 16: 19—31.

Pf. 49.

Freitag.

De tio spetsålske.

3 Mose 13: 1—15.

Lucas 17: 1—19.

Pf. 50.

(14: 1—32.)

Lördag.

(14—23.)

När kommer Guds rike?

Joel 3: 14—21.

Luc. 17: 20—18: 14.

Pf. 27.

Första Söndagen i Fastan.

N:o 180. Kom Helge Ande! Herre god!

Söndag.

Lazari uppväckelse.

2 Kon. 4: 32—37.

Joh. 11: 1—57.

Pf. 91.

Måndag.

Om det kristeliga äktenskapet.

Col. 3: 18—25.

Matth. 19: 1—15.

Pf. 127.

Eph. 5: 22—33.

Tisdag.

Om den rika ynglingen.

1 Tim. 6: 6—21.

Matth. 19: 16—30. Marc. 10:

Pf. 62.

Onsdag.

Himmelriket lift en husfader.

Rom. 4: 1—8.

Matth. 20: 1—16.

Pf. 107.

(1—8.)

Torsdag.

Jesus förkunnar sitt lidande.

Heb. 2: 9—18.

Matth. 16: 17—28.

Pf. 88.

Freitag.

Den blinde wid Jericho.

Hezech. 18: 26—32.

Luc. 18: 31—19: 10.

Pf. 86.

Lördag.

Om de tio punden.

1 Cor. 4: 1—7.

Lucas 19: 11—28.

Pf. 101.

Andra Söndagen i Fastan.

N:o 41. Den stora wida jord.

Söndag.

Jesu intåg i Jerusalem.

Esaias 62: 6—12.
Sachar. 9: 8—10.

Luc. 19: 29—48.

Psaln 97.

Måndag.

Grekerne wilja se Jesum.

Es. 60: 1—11.

Johannes 12: 20—50.

Pf. 98.

Tisdag.

Om det förtorkade fikonträdet.

Hezech. 17.

Matth. 21: 18—32.

Pf. 50.

Onsdag.

Lifnelsen om vingården.

Es. 5: 1—10.

Matth. 21: 33—46.

Pf. 80.

Torsdag.

Sonens bröllop.

Ordspr. 8: 32—9: 6.

Matth. 22: 1—14.

Pf. 96.

Fredag.

Om skattpenningen. Hvems Son är Kristus?

Es. 9: 1—7.

Matth. 22: 15—46.

Pf. 110.

Ex. 1.

Lördag.

Be! eder skriftlärde.

Maleachi 2: 1—13.

Matth. 23: 1—39.

Pf. 12.

Tredje Söndagen i Fastan.

N:o 405. En gång dö, och sedan domen.

Söndag.

Christi återkomst.

Job 1: 1—22.

Matth. 24: 1—51.

Pf. 29.

2 Thes. 2: 1—17.

Måndag.

Om de tio Jungfrur.

Job 2: 1—13.

Matth. 25: 1—30.

Pf. 50: 1—6.

1 Thes. 4: 16—5: 11.

Tisdag.

(14—23.)

Människones Son i sin herrlighet.

Job 3: 1—26.

Matth. 25: 31—46.

Pf. 98.

Apoc. 20: 11—21: 8.

Onsdag.

Jesus låter tillreda påskmåltiden.

Job 4: 1—21. (5.)

Luc. 22: 1—18.

Pf. 114.

1 Cor. 5: 6—13.

Torsdag.

Jesus instiftar nattwarden.

Job 6: 1—30.

Matth. 26: 17—30.

Pf. 23.

(7: 1—21.)

Friday.

Rangstriden ibland lärjungarna.

Job 8: 1—22.

Lucas 22: 24—39.

Pf. 18.

Lördag.

(31—36.)

Jesus twär lärjungarnes fötter.

Job 9: 1—35.

Johannes 13: 1—38.

Pf. 51.

(10: 1—22.)

Fjerde Söndagen i Fastan.

N:o 155. Min Frälsare! hvad själawe!

Söndag.

Jesu sista ord wid påskmåltiden.

Job 11: 1—20.

Johannes 14: 1—31.

Psaln 119.

Måndag.

(103—112.)

Jesus det sanna winträdet.

Job 12: 1—25.

Johannes 15: 1—27.

Pf. 80.

Epb. 4: 7—16.

Tisdag.

(4—20.)

Jesus talar om den Heliga Ande.

Job 13: 1—28.

Johannes 16: 1—33.

Pf. 51.

(14: 1—22.)

Onsdag.

(12—21.)

Jesu öfversteprästerliga bön.

Job 15: 1—35.

Job. 17: 1—18: 5.

Pf. 110.

Thorisdag.

Jesu lidande i Gethsemane.

Job 16: 1—22.

Matth. 26: 30—47.

Pf. 88.

Öbr. 5: 1—10.

Fredag.

Jesus förrådes.

Job 17: 1—16.

Matth. 26: 47—56.

Pf. 41.

Lördag.

Jesus inför Hannas.

Job 18: 1—21.

Johannes 18: 12—24.

Pf. 57.

Femte Söndagen i Fastan.

N:o 158. Jesu lär mig rätt betänka.

Söndag.

Falska vittnen mot Jesum.

Job 19: 1—29.

Matth. 26: 59—68.

Pf. 109.

Måndag.

(1—5.)

Petrus förnekar Jesum.

Job 20: 1—29.

Matth. 26: 69—75.

Pf. 71.

Tisdag.

(1—9.)

Jesus inför höga rådet.

Job 21: 1—34.

Lucas 22: 63—71.

Pf. 94.

Onsdag.

Judas går bort och hänger sig.

Job 22: 1—30.

Matth. 27: 1—10.

Pf. 15.

Thorisdag.

Jesus inför Pilatus.

Job 23: 1—17.

Johannes 18: 28—38.

Pf. 43.

Fredag.

Jesus inför Herodes.

Job 24: 1—25.

Lucas 23: 5—26.

Pf. 64.

Lördag.

Jesus eller Barrabas?

Job 25: 26.

Matth. 27: 15—30.

Pf. 37.

(1—11.)

Palmsöndag.

N:o 152. Jesu, du mitt lif, min helsa.

Söndag.

Pilatus öfverantwardar Jesum.

Job 27: 1—23. Johannes 19: 1—16. Psalm 18.
(1—7.)

Måndag.

Jesu korsfästelse.

Job 28: 1—28. Johannes 19: 17—30. Ps. 22.

Tisdag.

Jesus försmådas.

Job 29: 1—25. Matth. 27: 35—44. Ps. 23.
(Cap. 30. 31.)

Onsdag.

Jesus och röfwaren på korset.

Job 32: 1—22. Luc. 23: 39—49. Ps. 51.
(Cap. 33—37.)

Thorsdag.

Mörkret och jordbäfningen.

Job 38. 39. Matth. 27: 45—56. Ps. 31.
(38: 1—18, 38: 31—35.) (1—6.)

Fredag.

Jesu död och nedtagning från korset.

Job 40. 41. Johannes 19: 28—42. Ps. 71.
(40: 1—9.) (19—24.)

Lördag.

Jesu begrafning.

Job 42: 1—17. Matth. 27: 57—66. Ps. 16.

Påsk.

N:o 173. Jesu! du dig sjelf uppväckte.

Söndag.

Jesu Christi uppståndelse.

1 Cor. 15: 1—28. Matth. 28: 1—15. Ps. 24.

Måndag.

Jesus visar sig för Maria.

1 Cor. 15: 35—58. Johannes 20: 1—18. Ps. 63.

Tisdag.

Jesus och Emaus-Lärlingarna.

1 Petr. 1: 3—25. Luc. 24: 13—32. Ps. 119.
2 Petr. 1: 16—21. (1—16.)

Onsdag.

Jesus visar sig för de elfva.

Colos. 2: 6—15. Luc. 24: 32—49. Ps. 133.

Thorsdag.

Jesus visar sig för Thomas.

Colos. 2: 13—17. Johannes 20: 19—31. Ps. 100.
Phil. 3: 8—16.

Fredag.

Jesus wid Tiberias haf.

1 Joh. 1: 1—2: 5. Johannes 21: 1—25. Ps. 95.
1 Cor. 13.

Lördag.

Lärer allt folk! — Himmelsfärden.

1 Cor. 9: 24—28. Marc. 16: 14—20. Luc. 24: 49—53. Ps. 96.
(10: 11—25.)

1. Söndagen efter Påsk.

N:o 184. Helge And! mins hjertans nöje.

Söndag.

Himmelsfärden. Matthias väljes.

Joel 1: 1—20. Apost. Gern. 1: 1—26. Psalm 24.

Måndag.

Den Heliga Andes utgjutelse.

Joel 2: 1—20. Ap. Gern. 2: 1—13. Ps. 87.
1 Cor. 14.

Tisdag.

Den första Pingstpředikan.

Joel 2: 21—3: 5. Ap. Gern. 2: 14—47. Ps. 132.
(Ps. 89.)

Onsdag.

Petrus och Johannes i Templet.

Joel 3: 6—21. Ap. Gern. 3: 1—26. Ps. 46.
Matth. 10.

Thursday.

Apostlarnas fångslände.

Es. 40: 1—11. Ap. Gern. 4: 1—31. Ps. 2.

Friday.

Ananias och Saphira.

Es. 40: 12—31. Ap. Gern. 4: 31—5: 11. Ps. 73.
Josf. 7. (12—28.)

Saturday.

Petrus inför höga rådet.

Es. 41: 1—20. Ap. Gern. 5: 12—42. Ps. 37.
(21—29.)

2. Söndagen efter Påsk.

N:o 187. O, Helge And! kom till mig in.

Söndag.

Stephanus almöse-utdelaren.

Es. 42: 1—12. Ap. Gern. 6: 1—15. Ps. 41.
1 Cor. 12.

Måndag.

Stephani tal och död.

Es. 42: 13—25. Ap. Gern. 7: 1—60. Ps. 95.
(78.)

Tisdag.

De troende Samariter.

Es. 43: 1—28. Ap. Gern. 8: 1—24. Ps. 87.
Joh. 4.

Onsdag.

Candaces' kamrerare.

Es. 44: 1—13. Ap. Gern. 8: 25—40. Ps. 68.
(53.) (32—36.)

Thursday.

Sauli omvändelse.

Es. 44: 14—28. Ap. Gern. 9: 1—31. Ps. 103.
(Gal. 1. 2.)

Friday.

Petrus i Joppe.

Es. 45: 1—8. Ap. Gern. 9: 32—43. Ps. 96.

Saturday.

Höfswitsmannen Kornelius.

Es. 45: 9—25. Ap. Gern. 10: 1—23. Ps. 86.

3. Söndagen efter Påsk.

N:o 188. O Fader vår, barmhertig och god.

Söndag.

Kornelius tror på Jesum Christum.

Gef. 46: 1—13. Ap. Gern. 10: 24—48. Psalm 87.

Måndag.

Petri predikan. Församl. i Antiochia.

Gef. 47: 1—15. Ap. Gern. 11: 1—30. Ps. 72.

Tisdag.

Herodes dödar Jacobus.

Gef. 48: 1—11. Ap. Gern. 12: 1—25. Ps. 37.

Onsdag.

Pauli första missionsresa.

Gef. 48: 12—22. Ap. Gern. 13: 1—13. Ps. 67.
2 Cor. 11.

Torsdag.

Paulus predikar i Pisidien.

Gef. 49: 1—13. Ap. Gern. 13: 14—51. Ps. 99.

Fredag.

Paulus predikar i Lystra.

Gef. 49: 14—26. Ap. Gern. 14: 1—28. Ps. 97.

Lördag.

Kyrkomötet i Jerusalem.

Gef. 50: 1—11. Ap. Gern. 15: 1—34. Ps. 98.

4. Söndagen efter Påsk.

N:o 192. Allenafta Gud i himmelrik.

Söndag.

Paulus och Barnabas.

Gef. 51: 1—16. Ap. Gern. 15: 35—16: 10. Ps. 100.
1 Theß. 1.

Måndag.

Paulus går till Europa (Philippi).

Gef. 51: 17—23. Ap. Gern. 16: 9—40. Ps. 2.
1 Theß. 2.

Tisdag.

Paulus i Thesalonica.

Gef. 52: 1—15. Ap. Gern. 17: 1—15. Ps. 72.
1 Theß. 3.

Onsdag.

Paulus i Athen.

Gef. 53: 1—12. Ap. Gern. 17: 16—34. Ps. 138.
1 Theß. 4.

Torsdag.

Paulus i Corinth.

Gef. 54: 1—17. Ap. Gern. 18: 1—28. Ps. 168.
1 Theß. 5. (1—12.)

Fredag.

Paulus i Ephesus.

Gef. 55: 1—13. Ap. Gern. 19: 1—20. Ps. 79.
2 Theß. 1. 2.

Lördag.

Paulus och Guldsmederna.

Gef. 56: 1—12. Ap. Gern. 19: 21—40. Ps. 70.
2 Theß. 3.

5. Söndagen efter Påsk.

N:o 198. Kom min Christen, Gud till ära.

Söndag.

Paulus i Troas.

Ges. 57: 1—21.

Ap. Gern. 20: 1—16.

Psal. 91.

Måndag.

Paulus och de äldste i Efesus.

Ges. 58: 1—14.

Ap. Gern. 20: 17—38.

Pf. 107.

1 Sam. 12.

Tisdag.

(1—9.)

Paulus landstiger i Phenicien.

Ges. 59: 1—21.

Ap. Gern. 21: 1—16.

Pf. 133.

Onsdag.

Paulus kommer till Jerusalem.

Ges. 60: 1—7.

Ap. Gern. 21: 17—36.

Pf. 122.

Torsdag.

Paulus talar till folket.

Ges. 60: 8—22.

Ap. Gern. 21: 37—22: 22.

Pf. 36.

Fredag.

Paulus säger sig vara Romare.

Ges. 61: 1—11.

Ap. Gern. 22: 23—23: 11.

Pf. 27.

Lördag.

Paulus i Cesareen.

Ges. 62: 1—12.

Ap. Gern. 23: 12—35.

Pf. 26.

6. Söndagen efter Påsk.

N:o 238. Var glad min själ och fatta mod.

Söndag.

Paulus inför Landshöfdingen Felix.

Ges. 63: 1—6.

Ap. Gern. 24: 1—27.

Pf. 35.

Måndag.

Paulus vädjar till Kejsaren.

Ges. 63: 7—19.

Ap. Gern. 25: 1—22.

Pf. 43.

Tisdag.

Paulus och Konung Agrippa.

Ges. 64: 1—12.

Ap. Gern. 25: 23—26: 32.

Pf. 82.

Onsdag.

Paulus seglar till Italien.

Ges. 65: 1—16.

Ap. Gern. 27: 1—13.

Pf. 93.

Torsdag.

Paulus lider sleppsbrott.

Ges. 65: 17—25.

Ap. Gern. 27: 14—44.

Pf. 91.

Fredag.

Paulus på ön Malta.

Ges. 66: 1—9.

Ap. Gern. 28: 1—15.

Pf. 98.

Lördag.

Paulus kommer till Rom.

Ges. 66: 10—24.

Ap. Gern. 28: 16—31.

Pf. 97.

Pingst.

N:o 217. Af Adams fall är platt förderft.

Söndag.

Om Skapelsen.

Rom. 1: 1—16. 1 Mose 1: 1—2: 3. Psalm 33.
Joh. 1: 1—18. (104.)

Måndag.

Om Paradiset.

Rom. 1: 17—23. 1 Mose 2: 4—25. Ps. 100.
Uppb. 21: 1—7. (8.)

Tisdag.

Om syndafallet.

Rom. 1: 24—32. 1 Mose. 3: 1—24. Ps. 6.
(5: 12—21.)

Onsdag.

Om Cain och Abel.

Rom. 2: 1—16. 1 Mose 4: 1—16. Ps. 139.
1 Joh. 3: 7—18.

Thursday.

Om Cains barn.

Rom. 2: 17—29. 1 Mose 4: 17—26. Ps. 14.
(1: 18—25.)

Fredag.

Om Seths barn.

Rom. 3: 1—20. 1 Mose 5: 1—32. Ps. 15.
Juda 11—25.

Lördag.

Syndaflo den förkunnas.

Rom. 3: 21—31. 1 Mose 6: 1—22. Ps. 1.
Ebr. 11: 1—7.

Heliga Trefaldighets Söndag.

N:o 220. Gud af sine barmhertighet.

Söndag.

Syndaflo den kommer.

Rom. 4: 1—14. 1 Mose 7: 1—24. Ps. 29.
Matth. 24: 32—44.

Måndag.

Syndaflo den upphör.

Rom. 4: 15—25. 1 Mose 8: 1—22. Ps. 93.
2 Petr. 3: 1—14.

Tisdag.

Gud välsignar Noach.

Rom. 5: 1—21. 1 Mose 9: 1—17. Ps. 18.
(1—20.)

Onsdag.

Noach och hans tre söner.

Rom. 6: 1—23. 1 Mose 9: 18—29. Ps. 128.

Thursday.

Om Nimrod och Babel.

Rom. 7: 1—13. 1 Mose 10: 1—12. Ps. 53.

Fredag.

Om tornbyggnaden i Babel.

Rom. 7: 14—25. 1 Mose 11: 1—9. Ps. 55.
1 Cor. 12. (10—24.)

Lördag.

Om Semiterne och Charah.

Rom. 8: 1—17. 1 Mose 11: 10—32. Ps. 12.

1. Söndagen efter Trefaldighetsdagen.

N:o 203. Så högt har Gud, och till stor fröjd.

Söndag.

Abrahams kallelse.

Rom. 8: 18—39.
Ebr. 11: 8—16.

1 Mose 11: 26—12: 10.

Psalm 105.
(1—15.)

Måndag.

Abraham och Lot.

Rom. 9: 1—16.

1 Mose 13: 1—18.

Pf. 127.

Tisdag.

Abraham och Melchisedech.

Rom. 9: 16—33.
Ebr. 4 och 7.

1 Mose 14: 1—24.

Pf. 110.

Onsdag.

Abrahams tro.

Rom. 10: 1—21.
Rom. 4. Jacob 2.

1 Mose 15: 1—21.

Pf. 62.

Thursday

Abraham och Guds förbund.

Rom. 11: 1—12.

1 Mose 17: 1—16.

Pf. 146.

Friday

Abraham i lunden Mamre.

Rom. 11: 13—24.
Joh. 8: 46—59.

1 Mose 18: 1—19.

Pf. 72.

Saturday

Abraham beder för Sodom.

Rom. 11: 25—36.
Jacob 5: 13—20.

1 Mose 18: 20—19: 29.

Pf. 11.

2. Söndagen efter Trefaldighetsdagen.

N:o 264. Som dig Gud tänkes gör med mig.

Söndag.

Isaacs födelse, Ismael.

Rom. 12: 1—21.

1 Mose 21: 1—21.

Pf. 1.

Måndag.

Isaacs offrande.

Rom. 13: 1—14.
Ebr. 11: 17—19.

1 Mose 22: 1—19.

Pf. 50.

Tisdag.

Isaacs moder dör.

Rom. 14: 1—12.
1 Petr. 3: 1—6.

1 Mose 23: 1—20.

Pf. 39.
(5—14.)

Onsdag.

Isaacs giftermål.

Rom. 14: 13—23.

1 Mose 24: 1—67.

Pf. 128.

Thursday

Isaacs fader dör.

Rom. 15: 1—13.
Gal. 3.

1 Mose 25: 1—11.

Pf. 90.

Friday

Isaacs söner Jacob och Esau.

Rom. 15: 14—33.
(9: 1—16.)

1 Mose 25: 20—26: 6.

Pf. 120.

Saturday

Isaac välsignar Jacob och Esau.

Rom. 16: 1—27.

1 Mose 27: 1—40.

Pf. 121.

3. Söndagen efter Trefaldighetsdagen.

N:o 142. Herre Jesu Christ! Min Fräljare du äst.

Söndag.

Jacobs flykt.

1 Cor. 1: 1—17. 1 Mose 27: 41—28: 22. Psalm 4.
(18—31.)

Måndag.

Jacobs tjänst hos Laban.

1 Cor. 2: 1—16. 1 Mose 29: 1—20. Ps. 123.

Tisdag.

Jacobs rikedom.

1 Cor. 3: 1—23. 1 Mose 30: 25—43. Ps. 127.

Onsdag.

Jacobs hemkomst.

1 Cor. 4: 1—21. 1 Mose 31: 1—55. Ps. 91.

Torsdag.

Jacobs kamp wid Jakob.

1 Cor. 5: 1—13. 1 Mose 32: 1—32. Ps. 88.

Fredag.

Jacobs försoning.

1 Cor. 6: 1—11. 1 Mose 33: 1—20. Ps. 133.
(12—20.)

Lördag.

Jacob i Bethel.

1 Cor. 7: 1—24. 1 Mose 35: 1—29. Ps. 90.
(25—40.)

4. Söndagen efter Trefaldighetsdagen.

N:o 330 D Gud som ej de spädas röst föraktar.

Söndag.

Joseph och hans bröder.

1 Cor. 8: 1—13. 1 Mose 37: 1—36. Ps. 133.

Måndag.

Joseph är trogen och kysk.

1 Cor. 9: 1—27. 1 Mose 39: 1—23. Ps. 94.
(12—23.)

Tisdag.

Joseph och de fångna.

1 Cor. 10: 1—13. 1 Mose 40: 1—23. Ps. 43.
(14—33.)

Onsdag.

Joseph upphöjes.

1 Cor. 11: 1—34. 1 Mose 41: 1—57. Ps. 105.
(1—22.)

Torsdag.

Josephs bröder i Egypten.

1 Cor. 12: 1—31. 1 Mose 42: 1—38. Ps. 37.

Fredag.

Josephs bröder komma åter.

1 Cor. 13: 1—13. 1 Mose 43: 1—34. Ps. 1.

Lördag.

Josephs bröder pröfvas.

1 Cor. 14: 1—20. 1 Mose 44: 1—34. Ps. 139.
(21—40.) (1—12.)

5. Söndagen efter Trefaldighetsdagen.

N:o 294. Bänder om J sorgsne sinnen.

- Söndag.
Josef ger sig tillkänna.
1 Cor. 15: 1—28. 1 Mose 45: 1—28. Psalm 133.
(33—53.)
- Måndag.
Jacob drager till Egypten.
1 Cor. 16: 1—24. 1 Mose 46: 1—34. Ps. 121.
- Tisdag.
Jacob i landet Gosen.
2 Cor. 1: 1—24. 1 Mose 47: 1—31. Ps. 39.
- Onsdag.
Jacob välsignar Josefhs söner.
2 Cor. 2: 1—17. 1 Mose 48: 1—22. Ps. 112.
- Torsdag.
Jacob välsignar sina tolf söner.
2 Cor. 3: 1—18. 1 Mose 49: 1—33. Ps. 24.
- Fredag.
Jacobs begrafning.
2 Cor. 4: 1—18. 1 Mose 50: 1—26. Ps. 90.
- Lördag.
Jacobs efterkommandes träldom.
2 Cor. 5: 1—21. 2 Mose 1: 1—22. Ps. 88.

6. Söndagen efter Trefaldighetsdagen.

N:o 297. O Gud, o Gud så from.

- Söndag.
Mose födelse och flykt.
2 Cor. 6: 1—18. 2 Mose 2: 1—25. Ps. 91.
- Måndag.
Mose kallelse.
2 Cor. 7: 1—16. 2 Mose 3: 1—4: 16. Ps. 80.
- Tisdag.
Moses och Pharao.
2 Cor. 8: 1—24. 2 Mose 4: 27—6: 9. Ps. 129.
- Onsdag.
Mose under inför Pharao.
2 Cor. 9: 1—15. 2 Mose 7: 1—25. Ps. 35.
- Torsdag.
Egyptens plågor.
2 Cor. 10: 1—18. 2 Mose 8: 1—32. Ps. 124.
(1 Cor. 5.)
- Fredag.
Pestilens, koppor och hagel.
2 Cor. 11: 1—33. 2 Mose 9: 1—35. Ps. 78.
(37—58.)
- Lördag.
Gräshoppor och mörker.
2 Cor. 12. 13. 2 Mose 10: 1—29. Ps. 105.

7. Söndagen efter Trefaldighetsdagen.

N:o 107. *Lofwa, Herran Gud, min själ.*

Söndag.

Påskalammetts instiftande.

Gal. 1: 1—24. 2 Mose 11: 1—12: 42. Psalm 113.

Måndag.

Uttåg ur Egypten.

Gal. 2: 1—21. 2 Mose 13: 1—14: 14. Ps. 114.

Tisdag.

Tåget genom röda hafwet.

Gal. 3: 1—29. 2 Mose 14: 15—15: 21. Ps. 93.

Onsdag.

Tåget i öfnen.

Gal. 4: 1—20. 2 Mose 15: 22—16: 35. Ps. 107.
(1—16.)

Thursday.

Segern öfver Amalek.

Gal. 4: 21—31. 2 Mose 17: 1—16. (Kap. 18.) Ps. 9.

Friday.

Lagens utgifwande.

Gal. 5: 1—26. 2 Mose 19: 1—20: 21. Ps. 78.
(1—8.)

Saturday.

Moses på Sinai.

Gal. 6: 1—18. 2 Mose 24: 1—18. Ps. 97.

8. Söndagen efter Trefaldighetsdagen.

N:o 221. *O Jesu Christ, du nådenes brunn.*

Söndag.

Stiftshyddans uppförande.

Epbf. 1: 1—23. 2 Mose 25: 1—40. Kap. 31: 1—18. Ps. 119.
(1—16.)

Måndag.

Den gyllene kalfwen.

Epbf. 2: 1—22. 2 Mose 32: 1—35. Ps. 119.
(17—24.)

Tisdag.

Herrans herrlighet.

Epbf. 3: 1—21. 2 Mose 33: 1—23. 34: 1—10. Ps. 119.
(25—32.)

Onsdag.

Arons första offer.

Epbf. 4: 1—32. 3 Mose 9: 1—24. 10: 1—11. Ps. 119.
(33—40.)

Thursday.

Uppbrott från Sinai.

Epbf. 5: 1—33. 4 Mose 10: 1—36. Ps. 119.
(41—48.)

Friday.

Det lyftna folket.

Epbf. 6: 1—24. 4 Mose 11: 1—35. (Kap. 12.) Ps. 119.
(49—56.)

Saturday.

Spejarena.

Phil. 1: 1—30. 4 Mose 13: 1—14: 36. Ps. 119.
(57—64.)

9. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 229. *Åt blij hos oss, o Jesu Christ!*

Söndag.

Korahs uppror.

Philipp. 2: 1—30. 4 Mose 16: 1—35. (16: 36—17: 13) Ps. 119: 65—72.

Måndag.

Mirjams och Arons död.

Philipp. 3: 1—21. 4 Mose 20: 1—21: 9. Ps. 119: 73—80.

Tisdag.

Bileam och åsninnan.

Philipp. 4: 1—23. 4 Mose 22: 1—40. Ps. 119: 81—88.

Onsdag.

Bileam måste välsigna.

Colosß. 1: 1—29. 4 Mose 23: 1—30. Ps. 119: 89—96.

Torsdag.

Bileam välsignar ännu mera.

Colosß. 2: 1—23. 4 Mose 24: 1—25: 9. Ps. 119: 97—104.

Fredag.

Moses påminner om fordnade dagar.

Colosß. 3: 1—25. 5 Mose 1: 1—46. (Kap. 2. 3.) Ps. 119: 105—112.

Lördag.

Hör Israel Guds bud!

Colosß. 4: 1—18. 5 Mose 4: 1—40. (Kap. 5.) Ps. 119: 113—120.

10. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 225. *O Herre Gud, din helga bud.*

Söndag.

Det första budet.

1 Theß. 1: 1—10. 5 Mose 6: 1—25. (Kap. 7.) Ps. 119: 121—129.

Måndag.

Håller Guds bud!

1 Theß. 2: 1—20. 5 Mose 8: 1—20. (Kap. 9.) Ps. 119: 130—136.

Tisdag.

Ålfter Gud af allt hjerta.

1 Theß. 3: 1—13. 5 Mose 10: 12—11: 28. Ps. 119: 137—144.

Onsdag.

Wälsignelsen och förbannelsen.

1 Theß. 4: 1—18. 5 Mose 27: 1—28: 12. Ps. 119: 145—152.

Torsdag.

Moses förmanar folket.

1 Theß. 5: 1—28. 5 Mose 30: 1—20. Ps. 119: 153—160.

Fredag.

Moses nedlägger sitt embete.

2 Theß. 1. 2. 5 Mose 31: 1—30. (Kap. 32.) Ps. 119: 161—168.

Lördag.

Mose död.

2 Theß. 3: 1—18. 5 Mose 32: 45—52. 34: 1—12. (33.) Ps. 119: 169—176.

11. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 305. Nu tackar Gud allt folk.

Söndag.

Josua fallas.

1 Tim. 1: 1—20.

Josua 1: 1—18.

Psaln 135.

Ap. Gern. 17: 1—14.

Måndag.

Öfvergången öfver Jordan.

1 Tim. 2: 1—15.

Josua 3: 1—17.

Pf. 114.

Tisdag.

Gröfringen af Jericho.

1 Tim. 3: 1—16.

Josua 6: 1—20. (21—27.)

Pf. 46.

Gbr. 11: 30—31.

Onsdag.

Achans stöld.

1 Tim. 4: 1—16.

Josua 7: 1—26.

Pf. 6.

Thorsdag.

Ragens förkunnande.

1 Tim. 5: 1—25.

Josua 8: 30—35.

Pf. 95.

Fredag.

Segern öfver Amoriterne.

1 Tim. 6: 1—21.

Josua 10: 1—14.

Pf. 44.

Lördag.

Josuas afsted till folket.

2 Tim. 1: 1—18.

Josua 23: 1—16.

Pf. 78.

(Gbr. 4.)

12. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 291. Herre! du min tröst och fromma.

Söndag.

Domare tiden.

2 Tim. 2: 1—26.

Dom. 2: 1—23.

Pf. 85.

Måndag.

Gideons kallelse.

2 Tim. 3: 1—17.

Dom. 6: 1—40.

Pf. 97.

Tisdag.

Gideons seger.

2 Tim. 4: 1—22.

Dom. 7: 1—25. och 8: 22—28.

Pf. 81.

Onsdag.

Simsons födelse.

Titus 1: 1—16.

Dom. 13: 1—25.

Pf. 78.

Thorsdag.

Simsons bröllop.

Titus 2: 1—15.

Dom. 14: 1—20.

Pf. 75.

Fredag.

Simsons fall och död.

Titus 3: 1—15.

Dom. 16: 1—31.

Pf. 51.

Lördag.

Den fromma Ruth.

Philem. 1—25.

Ruth 1: 1—22. (Kap. 2—4.)

Pf. 121.

13. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 325. Guds stränga bud och heiga lag.

Söndag.

Samuels födelse.

1 Petri 1: 1—25. 1 Sam. 1: 1—2: 11. Psalm 113.

Måndag

Samuel och Eli's elaka söner.

1 Petri 2: 1—25. 1 Sam. 2: 12—36. Ps. 1.

Tisdag.

Samuel kallas.

1 Petri 3: 1—4: 11. 1 Sam. 3: 1—21. Ps. 50.
(1—7.)

Onsdag.

Eli's elaka söner omkomma.

1 Petri 4: 12—5: 14. 1 Sam. 4: 1—22. Ps. 75.

Thursday.

Förbundets ark hos Philisteerne.

2 Petri 1: 1—21. 1 Sam. 5: 1—6: 21. Ps. 68.
(1—22.)

Friday.

Segert över Philisteerne.

2 Petri 2: 1—22. 1 Sam. 7: 1—17. Ps. 33.

Saturday.

Israel begär en konung.

2 Petri 3: 1—18. 1 Sam. 8: 1—22. Ps. 99.

14. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 323. O gode Herde, som.

Söndag.

Samuel och Saul.

1 Joh. 1: 1—10. 1 Sam. 9: 1—27. Ps. 21.

Måndag.

Samuel smörjer Saul.

1 Joh. 2: 1—29. 1 Sam. 10: 1—27. Ps. 112.

Tisdag.

Sauls första seger.

1 Joh. 3: 1—24. 1 Sam. 11: 1—15. Ps. 121.

Onsdag

Samuel nedlägger sitt embete.

1 Joh. 4: 1—21. 1 Sam. 12: 1—25. Ps. 101.

Thursday.

Sauls lydighet inför profet.

1 Joh. 5: 1—21. 1 Sam. 13: 1—23. Ps. 139.

Friday.

Sauls son (Jonathan) segrar.

2 Joh. 1—13. 1 Sam. 14: 1—23. (24—52.) Ps. 33.

Saturday.

Sauls olydighet.

3 Joh. 1—15. 1 Sam. 15: 1—35. Ps. 90.

15. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 56. Vår Gud är öf en väldig borg.

Söndag.

David smörjes.

Ebr. 1: 1—14. 1 Sam. 16: 1—23. Psalm 21.

Måndag.

David och jätten Goliath.

Ebr. 2: 1—18. 1 Sam. 17: 1—58. Ps. 33.

Tisdag.

David älskas af Jonathan.

Ebr. 3: 1—19. 1 Sam. 18: 1—30. Ps. 55.

Onsdag.

David flyr till Samuel.

Ebr. 4: 1—16. 1 Sam. 19: 1—24. Ps. 59.

Thorsdag.

Davids förbund med Jonathan.

Ebr. 5: 1—14. 1 Sam. 20: 1—43. Ps. 133.

Fredag.

David i Robe och hos Achis.

Ebr. 6: 1—20. 1 Sam. 21: 1—15. Ps. 34.

Lördag.

David i kulan Adullam.

Ebr. 7: 1—28. 1 Sam. 22: 1—23. Ps. 52.

16. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 44. Herren är mitt ljus och helsa.

Söndag.

David tröstas af Jonathan.

Ebr. 8: 1—13. 1 Sam. 23: 1—28. Ps. 42.

Måndag.

David och Saul i kulan.

Ebr. 9: 1—28. 1 Sam. 24: 1—23. (Kap. 25.) Ps. 91.

Tisdag.

David tager Sauls spjut.

Ebr. 10: 1—39. 1 Sam. 26: 1—25. Ps. 54.

Onsdag.

Davids fiende och vän dör.

Ebr. 11: 1—40. 1 Sam. 27: 1—4. Kap. 29. 31. Ps. 90.

Thorsdag.

David begråter Saul och Jonathan.

Ebr. 12: 1—14. 2 Sam. 1: 1—27. Ps. 77.

Fredag.

David blir konung.

Ebr. 12: 14—29. 2 Sam. 2: 1—4. och 5: 1—25. Ps. 101.

Lördag.

David hemtar förbundsarken.

Ebr. 13: 1—25. 2 Sam. 6: 1—23. Ps. 68.

(1—21.)

17. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 43. Jag längtar, Herre, efter dig.

Söndag.

David vill bygga ett tempel.

Jac. 1: 1—15. 2 Sam. 7: 1—29. Psalm 132.

Måndag.

Davids segrar och barmhertighet.

Jac. 1: 16—27. 2 Sam. 8: 1—9: 13. Ps. 60.

Tisdag.

David straffas af Nathan.

Jac. 2: 1—26. 2 Sam. 12: 1—23. Ps. 51.

Onsdag.

David och Absalon.

Jac. 3: 1—18. 2 Sam. 15: 1—30. Ps. 3.

Thursday.

Davids seger och Absalons död.

Jac. 4: 1—17. 2 Sam. 18: 1—33. Ps. 28.

Friday.

David räknar sitt folk.

Jac. 5: 1—20. 2 Sam. 24: 1—25. Ps. 33.

Saturday.

Davids affled och död.

Juda 1—25. 1 Chrön. 28: 1—29: 30. Ps. 89.

18. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 76. O, huru ljustig är.

Söndag.

Salomo beder om wisshet.

Upp. 1: 1—20. 1 Kon. 3: 3—28. Ordspr. 10.
Pred. 1. 2.

Måndag.

Salomo's wisshet och herrlighet.

Upp. 2: 1—29. 1 Kon. 4: 20—34. Ordspr. 11.
Pred. 3. 4.

Tisdag.

Salomo bygger Templet.

Upp. 3: 1—22. 1 Kon. 5: 1—6: 14. Ordspr. 12.
Pred. 5.

Onsdag.

Salomo inviger Templet.

Upp. 4: 1—11. 1 Kon. 8: 1—66. Ordspr. 13.
Pred. 6. 7.

Thursday.

Salomo varnas.

Upp. 5: 1—14. 1 Kon. 9: 1—9. (10—28.) Ordspr. 14.
Pred. 8.

Friday.

Salomo och Drottningen af söderlanden.

Upp. 6: 1—17. 1 Kon. 10: 1—29. Ordspr. 15.
Pred. 9. 10.

Saturday.

Salomo's fall och död.

Upp. 7: 1—17. 1 Kon. 11: 1—14. (26—43.) Ordspr. 16.
Pred. 11. 12.

19. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 253. Af Gud och Herr! min synd, ty wärr.

Söndag.

Rifets delning.

Upp. 8: 1—13. 1 Kon. 12: 1—25. Psalm 1.

Måndag.

Jerobeams gyllene kalfswar.

Upp. 9: 1—21. 2 Kon. 12: 26—13: 10. Ps. 12.

Tisdag.

Den sanna och den falska Propheten.

Upp. 10: 1—11: 14. 1 Kon. 13: 11—34. Ps. 34.

Onsdag.

Propheten Abia och Jerobeam.

Upp. 11: 15—12: 17. 1 Kon. 14: 1—20. Ps. 50.

Torsdag.

Krig emellan Rehabeam och Sisak.

Upp. 12: 18—13: 18. 2 Chrön. 12: 1—16. Ps. 33.

Fredag.

Krig emellan Abia och Jerobeam.

Upp. 14: 1—20. 2 Chrön. 13: 1—18. Ps. 20.

Lördag.

Asa regerar wäl.

Upp. 15: 1—8. 2 Chrön. 14: 1—15: 15. Ps. 51.

20. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 248. Beklaga af allt mitt sinne.

Söndag.

Elias förkunnar en hungersnöd.

Upp. 16: 1—21. 1 Kon. 17: 1—24. Ps. 50.

Jac. 5: 17.

Måndag.

Elias och Baals profheter.

Upp. 17: 1—18. 1 Kon. 18: 1—46. Ps. 95.

Tisdag.

Elias på berget Horeb.

Upp. 18: 1—24. 1 Kon. 19: 1—21. (Kap. 20.) Ps. 62.

Onsdag

Elie ord emot Ahab och Isebel.

Upp. 19: 1—21. 1 Kon. 21: 1—29. Ps. 94.

Torsdag.

Elie ord går i fullbordan.

Upp. 20: 1—15. 1 Kon. 22: 1—38. Ps. 15.

Fredag.

Elias låter eld falla från himmelen.

Upp. 21: 1—27. 1 Kon. 22: 52—2 Kon. 1: 18. Ps. 53.

Luc. 9: 51—56.

Lördag.

Elias far till himlen.

Upp. 22: 1—21. 2 Kon. 2: 1—25. Ps. 84.

21. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 219. Swar man må nu wäl glädja sig.

Söndag.

Elisa och Sunamitiskan.

Ds. 4: 1—9.

2 Kon. 4: 1—37.

Psalm 145.

Amos 1. 2.

Måndag.

Elisa och Naeman.

Ds. 5. 6.

2 Kon 5: 1—16.

Ps. 33.

Am. 3. 4.

Tisdag.

Elisa straffar girigheten.

Ds. 7. 8.

2 Kon. 5: 17.—6: 7.

Ps. 15.

Am. 5. 1—27.

Onsdag.

Elisa slår Syrerne med blindhet.

Ds. 10. 11.

2 Kon. 6: 8—23.

Ps. 34.

Am. 6: 1—14.

Torsdag.

Elisa förkunnar billig tid.

Ds. 12: 1—14.

2 Kon. 6: 24—7: 20.

Ps. 146.

Am. 7: 1—17.

Fredag.

Elisa i Damascus.

Ds. 13: 1—15.

2 Kon. 8: 7—29. (1—6.)

Ps. 82.

Am. 8: 1—14.

Lördag.

Elisa smörjer Jehu till Konung.

Ds. 14: 1—10.

2 Kon. 9: 1—37.

Ps. 7.

Am. 9: 1—15.

22. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 194. O Skapar' och o gode Gud!

Söndag.

Konung Uria i Juda.

Gs. 6: 1—13.

2 Chrön. 26: 1—23.

Ps. 101.

Måndag.

Konung Uria i Juda.

Gs. 7: 1—25.

2 Chr. 28: 1—27. (2 Kon. 16.)

Ps. 58.

(Kap. 9. 11. 12.)

Tisdag.

De sista Konungarna i Israel.

Gs. 24: 1—23.

2 Kon. 15: 8—31.

Ps. 52.

Ds. 4. 5.

Onsdag.

Israelitiska rikets förstöring.

Gs. 25: 1—12.

2 Kon. 17: 1—23.

Ps. 6.

Am. 1. 2.

Torsdag.

Konung Hiskias i Juda.

Gs. 26. 27.

2 Chr. 29: 1—36. (Kap. 30. 31.)

Ps. 21.

Fredag.

Hiskias och Sanherib.

Gs. 28: 1—29.

2 Chr. 32: 1—23. 2 Kon. 18. 19. Gs. 36. 37.

Ps. 48.

Lördag.

Den sjuke Hiskias och Esaias.

Gs. 39: 1—8.

2 Kon. 20: 1—21. Gs. 38.

Ps. 21.

23. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 252. Min högsta skatt, o Jesu kär!

Söndag.

Konung Manasse syndar och gör bot.

Jerem. 1: 1—19. 2 Chr. 33: 1—25. 2 Kon. 21: 1—26. Psalm 130.

Måndag.

Josia och Lagbokens återfinnande.

Jerem. 36: 1—26. 2 Chr. 34: 1—33. 2 Kon. 22: 1—20. Ps. 85.

Tisdag.

Josia reformerar.

Jerem. 37: 1—21. 2 Chr. 35: 1—19. 2 Kon. 23: 1—28. Ps. 131.

Onsdag.

Josia dör. — Joahas och Jojakim.

Jerem. 38: 1—28. 2 Chr. 35: 20—36: 10. Klagow. 1.

Thorisdag.

Jerusalem eröfras.

Jerem. 39: 11—40: 9. 2 Kon. 24: 1—20. Klagow. 2.

Fredag.

Jerusalem förstöres.

Jerem. 42. 43. 2 Kon. 25: 1—30. 2 Chr. 36: 11—23. Klagow. 3.

Lördag.

Jeremias begråter Jerusalems undergång.

Jerem. 44: 1—30. Klagow. 5: 1—22. Klagow. 4.

24. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 256. Mitt skuldregister när jag vill.

Söndag.

Hesekiel ibland de fångna.

Hes. 6: 1—14. Hes. 1: 1—3. Kap. 2: 3—3: 27. Ps. 137.

(1—6.)

Måndag.

Hesekiel förebildar Jerusalems belägring.

Hes. 7: 1—27. Hes. 4: 1—17. Ps. 74.

(8: 1—18.)

Tisdag.

Hesekiel förkunnar Guds straffdomar.

Hes. 20: 1—31. Hes. 5: 1—17. Ps. 6.

Onsdag.

Hesekiel förebildar Jerusalems eröfring.

Hes. 21: 1—32. Hes. 12: 1—28. Ps. 79.

Thorisdag.

Hesekiel får veta Jerusalems undergång.

Hes. 22: 1—31. Hes. 33: 1—22. Ps. 80.

Fredag.

Hesekiel propheterar om den ende Herden.

Hes. 24: 1—27. Hes. 34: 1—31. Ps. 23.

Lördag.

Hesekiel propheterar om den nya tiden.

Hes. 37: 1—28. Hes. 36: 1—38. Ps. 31.

25. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 239. Uti din nåd, o Fader bliid.

Söndag.

Daniel och hans tre wänner.

Dan. 8: 1—27.

Dan. 1: 1—21.

Psalm 63.

Måndag.

Daniel uttyder Nebukadnezars dröm.

Dan. 9: 1—27.

Dan. 2: 1—49.

Pf. 97.

Tisdag.

Daniels tre wänner i den brinnande ugnen.

Dan. 10: 1—15.

Dan. 3: 1—30.

Pf. 91.

Onsdag.

Nebukadnezars andra dröm.

Dan. 10: 16—11: 4.

Dan. 3: 31—4: 34.

Pf. 33.

Torsdag.

Daniel och Konung Belsazar.

Dan. 11: 5—19.

Dan. 5: 1—31.

Pf. 94.

Fredag.

Daniel i Lejonkulan.

Dan. 11: 20—45.

Dan. 6: 1—28.

Pf. 34.

Lördag.

Daniels syn om Christi Rike.

Dan. 12: 1—13.

Dan. 7: 1—28.

Pf. 72.

26. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 360. Wak upp min själ och war ej sen.

Söndag.

Judarnas återkomst ur fångenskapen.

Sach. 1: 1—21.

Esra 1: 1—11. 2: 64—70.

Pf. 126.

Måndag.

Serubabel och Jesua bygga templet.

Sach. 2: 1—13.

Esra 3: 1—13.

Pf. 84.

Tisdag.

Tempelbyggnaden hindras.

Sach. 3: 4.

Esra 4: 1—24.

Pf. 132.

Onsdag.

Haggai och Sacharja profhetera.

Sach. 5: 6.

Esra 5: 1—17.

Pf. 68.

(1—10.)

Torsdag.

Det andra Templet inviges.

Sach. 7: 1—14.

Esra 6: 1—22.

Pf. 138.

Fredag.

Esra kommer till Jerusalem.

Sach. 8: 1—23.

Esra 7: 1—23. (8: 21—36)

Pf. 122.

Lördag.

Esra gör och predikar bot.

Sach. 9: 1—17.

Esra 9: 1—10: 5. (6—19.)

Pf. 15.

27. Sönd. efter Trefaldighetsdagen.

N:o 361. Gud har sin sol igen uppsatt.

Söndag.

Nehemia reser till Jerusalem.

Sach. 10. 11.

Neh. 1. 2.

Psaln 147.

Måndag.

Nehemia och Israels fiender.

Sach. 12. 13.

Neh. 4: 1—23.

Pf. 44.

Tisdag.

Nehemia förjer för folket.

Sach. 14: 1—21.

Neh. 5: 19.

Pf. 101.

Onsdag.

Nehemia förhåller sig wissliga.

Saggai 1. 2.

Neh. 6: 1—19. (Kap. 7.)

Pf. 48.

Torsdag.

Nehemia och Esra läsa Guds lag.

Mal. 1: 1—14.

Neh. 8: 1—18.

Pf. 78.

Freddag.

Nehemia och den allmänna botdagen.

Mal. 2: 1—17.

Neh. 9: 1—38. (Kap. 10. 11. 12.)

Pf. 106.

Lördag.

Nehemia kommer andra gången.

Mal. 3. 4.

Neh. 13: 1—31.

Pf. 87.

Minmärkingar.

Vår bibelkalender angifwer öfwerst en gammal god Kyrkopsaln såsom weckosång. Derester står i midten dagens hufwudtext och med affeende derpå, till höger en af Davids psalmer och till wenster ett stycke ur de bibliska läroböckerna. Den som icke åtnöjer sig med hufwudtexten allena, tage psalmen dertill och afwen lärotexten, samt en wers utur weckosången, eller tage det ena om morgonen, det andra om aftonen.

- 1 Advent. Denna första wecka gifwer oss Prophetiorna om Christo ända från människans fall intill Konung David och de första två större Propheterna Esaias och Jeremias sluta weckan.
- 2 Advent. Här öppnas för oss de båda andra större Propheterna Hesekiel och Daniel. Dem följa de såkallade mindre Propheterna. Hosea talar om sökandet efter Herren Kristus, förebildad i Konung David, Joel om den Helige Andes utgjutande, Amos om Davids förfallna hydda; den lilla Obadja påminner om Christi herradöme i all werlden och Jonas ropar: »Görer bättring!»

- 3 Advent. De sju mindre Propheterna ifrån Micha till Malachias tillhöra tidehvarfwet kort före och efter Babyloniska fångenskapen ända till omkring år 400. Med Malachias slutar det prophetiska ordet. I fyra århundraden är nu prophetian förstummad och med den nya tidens morgonrodnad upptages åter denna sista Prophets ord.
- 4 Advent. För den som i bibelläsningen will gå hand i hand med kyrkoåret återstår ej annat wal än att nu begynna med Jesu barndomshistoria. — Han läser under julveckan de händelser, hwilka Lucas i sitt 1 och 2 kapitel meddelar oss. Mattheus lemnar dertill endast ett stycke. Som juldagen under olika år infaller på olika dagar i weckan, så måste man naturligtwis derefter ordna sjelfwa jultexterna.
- Sönd. näst efter Jul. De upptecknade bibliska texterna: de wisa män från österlandet — den tolfårige Jesus — flykten till Egypten komma wanligen att fylla det borgerliga årets sista dagar, och med dessa upphöra äfwen ämnena ur Jesu barndomshistoria. — Den nödwändig och ändamålsenliga öfvergången bildar sedermera Evangelisten Johannes börjandes från kap. 1.
- Sönd. efter Nyåret. Med denna wecka inträda wi i den såkallade Epiphantie tiden. Trettondagen kallades fordom Epiphania, d. w. s. framträdande eller framlysande, deraf, att i den tilldragelse, som dagens text omtalar, Christi gudom första gången lyser fram genom Hans jordiska omhölje. Våra texter äro samteligen tagna ur Evang. Johannes. Såwida det någonsin låter sig göra utan att störa den historiska gången, äro texterna för en wecka gerna tagna ur en och samma Evangelist.
- 1 Sönd. efter Trettondag. Anslutandet till kyrkoåret medför här en swårighet. Söndagarna efter Tretton kunna wara 2 eller 6, allt efter som Påsken inträffar tidigt eller sent, hwartill sedan mot årets slut komma 23 eller 27 Trefaldighets söndagar för att återställa jemmwigten. Texterna i dessa twenne weckor utgöra derföre ett helt för sig efter Lucæ och Marci berättelser. Se följ. anm.
- 2 Sönd. efter Tretton. För att icke sönderstycka Marci berättelse, går historien i denna wecka ända till de 4000 mäns bespisande. Om läsaren äfwen här måste fatta sig kort, så har han likwäl i dessa begge weckor ett helt (ifall Söndagarna efter Tretton icke wore flere än två). Härtill ansluta sig sedan helt ordningsenligt texterna för weckan Septuagesima.
- 3 Sönd. efter Tretton. Denna wecka är egnad åt Bergs-

predikan efter Evang. Mattheus. Efter Luce förfortade form hade vi denna redan i weckan efter 1 Tretton söndagen. Men Matthei utförligare framställning bäras i kap. 5. 6. 7. måste väl taga en hel wecka i anspråk för innehållets wigt.

4 Sönd. efter Tretton. Denna wecka bjuder oss Matthei berättelser ifrån kap. 8: 1. till 9: 38. Dessa förekommo väl redan i 1:sta och 2:dra weckan efter Tretton enl. Marcus och Lucas. Men Mattheus ordnar desamma efter wisfa synpunkter och det är skäl att efterleta afsigten hos den heliga författaren, hwilken såsom öfwer tulluppsyningsman war wan wid noggrann öfwerfigt och ordning. Annars funna äfwen under denna wecka läsas de liknelser som äro upptecknade för 6:te weckan efter Tretton, såwida denna endast sällan förekommer.

5 Sönd. efter Tretton. För denna wecka gäller samma anmärkning som för den föregående. Texterna äro ur Matth. 10: 1. till 12: 50. Mattheus har här isynnerhet sammanställt anvisningarna för lärjungarna, hwad som angår Johannes döparen samt tillrättawisningarne till Phariseerna. Mycket af detta funno vi redan hos Marcus och Lucas (i 1:sta och 2:dra weckan est. Tretton), men Mattheus har likwäl särskilda egendomliga tillägg, särdeles i 10:de kapitlet.

6 Sönd. efter Tretton. Denna wecka förekommer endast då, när Påsten infaller mycket sent. Sålunda skulle de för densamma antecknade ämnen komma att läsas ganska sällan. Likwäl igenfinnes det hufwudsakliga äfwen redan efter Marcus och Lucas i de två första weckorna efter Tretton.

Sönd. Septuagesimä. Ordet Septuagesima betyder 70 och söndagen kallas så, emedan från denna dag äro till Påsten (påstweckan inberäknad) 70 dagar. Denna söndag är orörlig; den förekommer alla år. Dersöre ha äfwen för denna wecka blifwit angifna orörliga texter, hwilka ej få godtyckligt förbigås. De äro alla tagna ur Johannes från 5:te till 10:de kapitlet.

Sönd. Sexagesima. Med denna wecka begynna nu de handlinger ur Jesu lefnad, i hwilka förekomma mer eller mindre bestämda antydningar om hans nära förestående död. Med Luce 9: 15. börjas en hos denna Evangelist egendomlig afdelning, hwilken fortgår ända till 18 kapitlet och slutar den följande weckan.

Fastlags söndagen. Denna wecka ger oss Evangelisten Luce egendomliga berättelser från kapitlet 13 till 18.

1 Sönd. i Fastan. På onsdagen i denna wecka (Asklonsdagen) begyntes fordom en 40 dagars fasta, den tid då Christi

- lidande betraktades. En betydelsefull vink för oss att ej tanklöst och utan frukt framleswa dessa wigtiga weckor. Helt naturligt för oss äfwen det strängt chronologiska förloppet af den heliga historien till Christi förkunnande af sitt lidande.
- 2 Sönd. i Fastan. Wi läsa i denna wecka händelserna ur Jesu lefnad wid och efter hans intåg till Jerusalem. Dertill ansluta sig några Frälsarens liknelser, samt hans we! öfwer falska lärare.
- 3 Sönd. i Fastan. Weckans texter äro: Christi tal om sin återkomst på yttersta dagen; Rattwardens instiftelse och sötawagningen efter Johannes. — Man må icke förwecla den egentliga Passahfesten (Luc. 22: 17) med sjelfwa instiftelsen af den heliga Rattwarden, Luc. 22: 19. 20. — Efter den första christna kyrkans exempel ger oss nu Job sidotexterna under 4 weckor af passionstiden.
- Midfasto=Söndagen. I denna wecka förekomma isynnerhet Jesu tal wid och efter Passahmåltiden, sådana Ewangelisten Johannes har bewarat dem åt oss i kap. 14—17; deribland liknelsen om winträdet, talet om den Heliga Andan, samt alla böners bön, den öfwerstепresterliga bönen.
- 5 Sönd. i Fastan. Weckans texter framställa för oss vår Frälsare inför andeliga och weldsliga domare. Till läsning ur Gamla Testamentet bjudas oss kap. 19 till 26 ifrån Jobs bok, såsom de der kunna befordra en djupare insigt i gången af mensklighetens lidanden.
- Palmsöndag. Denna dag har sitt namn deraf att Ewangelium på Palsmsöndagen fordom handlade om Jesu intåg i Jerusalem. Texterna för denna wecka, hwilken äfwen kallas dymmelweckan, marterweckan, handla om Jesu sista lidanden. Jesu död betraktas på Långfredagen, Hans begrafning på följande lördag.
- Påskdag. Under påskweckan skall wäl ingen husfader, som känner och älskar påsktiden, wilja läsa någonting annat än uppståndelsehistorien och hwad som derpå följer. Wår läseordning bjuder oss äfwen helt otwunget påsktexter. Såsom sidostycken äro ur Nya Testamentet uppptecknade de wigtigaste ställen, hwilka handla om Jesu uppståndelses kraft.
- 1 Sönd. efter Påsk. I denna wecka följer nu Apostlarnes historia ifrån 1:sta till 5:te kapitlet. — Propheten Joel, om hwilken Petrus talar i sin första pingstpredikan, ger oss i denna wecka de 4 första texterna ur Gamla Testamentet, hwartill Propheten Esaias i sin andra del (från kap. 40) ansluter sig; och åtföljer den sistnämnde sedermera Apostlagerningarna ända till slutet, såsom det prophetiska ord, hwilket utförligast handlar om Guds rikes utbredande.

- 2 Sönd. efter Påsk. Denna vecka berättar oss om den första Martyrens död, om Diaconen Philippi verksamhet, samt om den sedermera högt benådade Hedninga-Aposteln Pauli omvändelse från mörkret till ljuset. — Sidotexterna fortgå ur Esaias.
- 3 Sönd. efter Påsk. Texterna för denna vecka erbjuda oss vidare läsning ur Apostlarnas historia, främst om förstlingen bland hedningarna, Cornelius (hvilken förmodligen var den höfwidsman som höll wakt wid korset på Golgatha), samt sedan om Aposteln Pauli vidare verksamhet bland hedningarna ända till första kyrkomötet i Jerusalem. Semte de fortlöpande texterna ur Esaias är ännu till Apstg. 13 k. bifogadt 2 Cor. 11.
- 4 Sönd. efter Påsk. Hela veckan är equad åt Aposteln Pauli andra missionsresa, hvilken han anträdde efter skilsmässan från Barnabas, då han från Troas for öfwer till Europa, och förde Evangelium till Greflands hufvudstäder. Såsom sidotexter äro här äfwen, utom forsfättningen af Esaias, de båda breswen till Thebalonicerna, (de första oss bekanta bres af Apostelen Paulus) angifna.
- Bönsöndag. Våra texter berätta om Pauli vidare lefnads-händelser; huru han efter en flerårig bortawaro återwänder till sina fäders land, tar afsked af de äldsta i den Epbefin-ska församlingen, kommer till Jerusalem, blir gripen och ut-härdar en långvarig fångenskap i Cäsareen.
- 6 Sönd. efter Påsk. Med denna vecka före Pingst afflutas läsningen af Nya Testamentets sista historiska bok. Hed-na-Aposteln slutar sin verksamhet i werldstaden Rom, men Herrans werk går sin gång framåt mot det mål, hwarom Propheten Esaias i sina sista förutägelser talar.
- Pingstdag. Med Pingsten begynner läsningen af Gamla Testamentet. Här är således egentligen Bibelkalenderns början. Den Heliga Andes fest och Skapelsehistorien, der det talas om Anden som swäfwade på djupet, äro icke heller utan inre sammanhang. Såsom sidotexter framträda nu Nya Testamentets skrifter, ifrån Romarbreswet till Johannis Uppenbarelse.
- Trefaldighetsöndag. Denna vecka är i likhet med pingst-veckan equad åt urhistorien. Om äfwen några kapitel synas wara mindre innehållsrika, så förtjenar likwäl denna menni-sklofläktets första tid en tillbörlig uppmärksamhet. Och sido-texterna ur Romarbreswet gifwa wigtiga antydningar till ett djuwre förstånd af dessa ställen.
- 1 Sönd. efter Tref. Med denna 2:dra vecka efter Pingst inträda wi i Patriarkernes tid. Texterna framställa Abra-

- hams, de trognas faders, historia. Sidotexterna äro ännu ur Romarbriefwet med tillägg af wigtiga parallelställen ur Ebreeerbriefwet etc.
- 2 Sönd. efter Tref. Isaacs historia upptager denna wecka, hwilken tillsammans med den föregående först ger oß en fullständig bild af Abraham. — Romarbriefwet, som jemte Ebreeerbriefwet lemnar oß winkar om det djupaste förståndet af Patriarkerne tid, upphör här.
 - 3 Sönd. efter Tref. Denna wecka är egnad åt Patriarken Jacobs lefnad, tillsammans med det obetydliga som berättas oß om Isaac. — Corintherbrefwen widtaga här och lemna oß sidotexter 4 weckor igenom.
 - 4 Sönd. efter Tref. Under denna och nästföljande wecka läses Josephs historia. Denna är barnens älsklingshistoria och är full af djup betydelse och rika häntydingar på Kristus, waktadt sin enkelhet, i hwilken den förklarar sig sjelf.
 - 5 Sönd. efter Tref. Med denna wecka upphör Patriarkerne tid. Om den näst derpå följande, ända till Mose fallelse, weta wi ganska litet; till ock med årens antal ända till Moses låta icke noga bestämma sig. Här är en lucka af 3 till 400 år. — 2 Moseboks 1:sta kapitel ger den enda underrättelse om Abrahams efterkommandes öde i Egypten; härmed slutas weckan.
 - 6 Sönd. efter Tref. Den heliga historien iaktog tystnad under en tidrymd af 3 till 400 år. Abrahams säd uppväxte under denna tid under swårt förtryck till ett folk. Efter denna långa tystnad flyter en wägga på Nilens wåg och gömmer ett gråtande gossebarn. Det är Moses. Med honom begynner Lagens tidehwarf, Theokratien.
 - 7 Sönd. efter Tref. Den Mosaiska lagstiftningen, som faller på denna wecka, erfordrar, för att grundligt förstås, en sorgfällig estertanke och equar sig i sına enstildheter mindre till uppbyggelse. För den bibelläsare, som will intränga djupare i den mosaiska lagstiftningen, utmärka wi följande afdelningar. 1) Allehanda lagar. 2 Mos. 21. 22. 2) Högtider. 2 Mos. 23. — 3 Mos. 23. 25. 3) Stiftshyddan. 2 Mos. 25—31. samt 35—40. 4) Offer 3 Mos. 1—7. 5) De 10 budens utläggning. 3 Mos. 19. 6) Wälsignelse och förbannelse. 3 Mos. 26. — Galaterbriefwet, hwilket är uppteckadt som sidotexter, ger oß tillika den djupaste utläggningen af Mose lag.
 - 8 Sönd. efter Tref. I denna wecka följer fortsättningen af lagens utgifwande på Sinai, börjandes med stiftshyddans (tabernaklets) upprättande. Hårtill wore den bästa nyttestämmentliga förklaring det som Ebreeerbriefwet innehåller om

- den judiska ceremoniallagen. Vidare följa de historiska afdelningarna ur 2. 3. och 4 Moseböcker.
- 9 Sönd. efter Tref. Här bör man gifwa noga akt på den stora lucka i den heliga historien som finnes efter spejarenas utfärdande. De 40 åren i öknen ligga deremellan, från hwilken tid endast förteckningen öfwer det tågande folkets lägerställen är åt oss bevarad. 4 Mos. 33. I slutet af weckan börjar läsningen af 5 Mose bok, återuppreparandet af lagen.
- 10 Sönd. efter Tref. Här följer fortsättningen af det hufwudsakliga ur den s. k. andra lagen (hwilket ordet deuteronomion betyder) ända till den Guds mannens Mose död. 5 Mose bok innehåller ännu ett rikt tillägg till lagstiftningen, hwilket icke equar sig till huslig uppbyggelse. Hufwudstyckena äro här likwäl förteknade för den flitige bibelforslaren. 1) Emot afgudadyrkan kap. 12. 2) Falska prophets straff. k. 13. 3) Friåret k. 15. 4) Konungalagen k. 17. 5) Fristäderna k. 19. 6) Krigslagen k. 20. 7) Allshanda lagar k. 21 till 26.
- 11 Sönd. efter Tref. De wigtigaste afdelningarna ur Josua bok äro här förteknade; de felande kapitlen innehålla för det mesta namn och ortförteckningar, som måste öfwerlemnas åt den djupare forskande bibelläsaren. Såsom sidotexter finnas här brefwen till Timotheus. Apostg. 17 påminner om dessa samt om de flitiga bibelforskarne i Berea.
- 12 Sönd. efter Tref. Till förfullständigande af texterna ur domaretiden kunde ännu följande stycken läsas: 1) Dom. Athniel, Ghud, Samgar. Dom. 3: 1—31. 2) Debora o. Barak. Dom. 4: 1—24. 3) Deboras segerpsalm. Dom. 5: 1—31. 4) Abimelech. Dom. 9: 1—57. 5) Dom. Thola o. Jair. Dom. 10: 1—18. 6) Domaren Jephthah. Dom. 11. 12. 7) Simsons hämd. Dom. 15. — Dom. 17—21 innehålla en lärorik men hemsk historia från en tidigare, eljest obekant period af domaretiden.
- 13 Sönd. efter Tref. Samuels ord och verk äro wiktiga för Guds folk. Han är genom grundandet af sina prophetskolor upphöfvet till en ny tid. Denna och den följande weckan äro equade åt honom och konung Saul.
- 14 Sönd. efter Tref. Med denna wecka slutar den olyckliga konung Saul, på hwilken, efter folkets egenmäktiga begäran, kronan lades. Med honom asträder äfwen den Guds mannen Samuel från skådeplatsen, han som förberedde den stora tid, hwilken nu under konung Dawid framträdde.
- 15 Sönd. efter Tref. Att konung Dawid äro 3:ne weckor equade. Wigten af hans lefnad, både i ord och gerning, för

hans tid och för framtiden, fordrar detta. — Psalmerna som af honom och hans samtida sjöngos i en anda, i densamma Andan som ledde alla Guds män, äro de bästa förklarare af hans tid.

- 16 Sönd. efter Tref. Denna vecka omfattar Davids pröfningstid ända till hans upphöjelse på sitt folks thron. Och just i pröfningen är David störst. Han visar i förföljelsen såväl som på thronen, emot fiende såväl som emot vän, hwars andas barn han är. — Ebreebreäfvet uppbör här.
- 17 Sönd. efter Tref. Slutveckan ur Davids lefnad. — På högsta höjden af sin jordiska makt, i den farligaste hwi-
lotiden, faller den hjelte som tillkämpat sig så mången och stor både yttre och inre seger: och han faller djupt. Men han blir ännu större uti sin uppriktiga syndaånger, och ännu i dag gälla Biskop Ambrosii ord till Theodosius: »Har du syndat som David, så gör äfwen bot som David!»
- 18 Sönd. efter Tref. I denna Salomos vecka äro i stället för Psalmerna Ordspåren föredragna som tillhöra Salomo och hans tid, såsom Psalmerna tillhöra Davids tid. Predikareboken är ännu bifogad till de nytestamentliga sidotexterna, och sålunda skulle endast Höga wisan felas, för att hafwa på ett ställe tillsammans allt hwad som angår Salomo.
- 19 Sönd. efter Tref. De i Konunga- och Krönikoböckerna berättade händelserna äro mycket rikhaltiga; till deras fullständigande böra ännu följande stycken läsas: Afsas fall. 2 Krön. 16. — Josaphat. 2 Krön. 17. — Josaphat o. Achab. 2 Krön. 18. — Josaphat o. fiaren Jehu. 2 Krön. 19. Josaphat emot Ammoniterna o. Moabiterna. 2 Krön. 20. — Joram konung i Juda. 2 Krön. 21.
- 20 Sönd. efter Tref. Denna vecka är egnad åt Prophetfursten Elias, och han förtjenar att man åt honom odeladt egnar hela veckans betraktelse.
Med denna vecka upphöra sidotexterna ur Nya Testamentet.
- 21 Sönd. efter Tref. Denna Elisa-vecka är en mycket rik vecka. Och wille man litet mer sammantränga Elisäs historia, så skulle ännu följande stycken blifwa lästa, hwilka återgifwa historien fullständigt: 1) Domen öfwer Achabs hus. 2 Kon. 10. 2) Ahasja och Athalia. 2 Kon. 11. 2 Krön. 22. 3) Athalia o. Joas. 2 Kon. 12. 2 Krön. 23. 4) Joahas o. Joas i Jsrael. 2 Kon. 13. 5) Amazia i Juda och Zerebeam II i Jsrael. 2 Kon. 14. 2 Krön. 25. 26. — De Propheter som på denna tid förkunnade de tillkommande Guds domar, woro isynnerhet Osea och Amos, hwilka derföre erbjuda oss de felande sidotexterna.
- 22 Sönd. efter Tref. Veckan omfattar historien fort före

- och efter Israelitiska rikets förstöring, 722 före Chr. födelse. Denna stora Guds dom förkunnades af mäktigt väckande röster: Propheterna Osea och Amos i Israel, samt Esaias i Juda. De förstnämnda gåfwo oß sidotexterna i den föregående weckan; i denna äro de tagna ur Esaias, hwars förra del kap. 1 till 39 tillhör denna tid.
- 23 Sönd. efter Tref. Nu följer berättelsen om Jerusalemss första öden och den Babyloniska fångenskapen. Propheten Jeremias är den Guds man, hwars ord och verk äro inslätade i hela denna tid. Sidotexterna äro derföre äfwen lånade från honom. En närmare kännedom om denna period af stränga Guds straffdomar måste hemtas från denna Prophet.
- 24 Sönd. efter Tref. Detta är Hefekielsweckan. — Det Judiska rikets sista tider, ända till dess förstöring, kunna icke rätt förstås utan kännedom om det som den Guds mannen wid elfwen Chaboras i Mesopotamien meddelar oß. Och likwäl blir den, genom ett sådant förfarande, så tydliga Propheten i sina hufwudstycken sällan läst.
- 25 Sönd. efter Tref. Detta är en Danielswecka både till hufwud- och sidotexter. Hufwudtexterna bjuder oß den historiska delen, hwilken ger den bästa underrättelse om fångenskapens tid, samt om förberedelserna för återkomsten till fäderneslandet. Sidotexterna kap. 8 till 12 äro de swårare förstådda ställen hos samma Prophet med hans blickar in i den afslågsnaste framtid.
- 26 Sönd. efter Tref. Under de båda sista weckorna af kyrkoåret läsas Esras och Nehemie böcker. Dessa äro Gamla Testamentets sista historiska böcker. Såsom sidotexter erbjuda sig de till denna tid hörande Propheterna Sacharja, Haggai och Malachias.
- 27 Sönd. efter Tref. Emedan dessa sista Trefaldighetsjondagar förekomma endast då, när Påskan infaller mycket tidigt, så måste bibelläsaren då, antingen under dessa sednaste weckor dagligen läsa 2 a 3 kapitel, eller också förlägga läsandet af dessa afdelningar in i de första Adwentsveckorna, i stället för de upprepade prophetiorna, hwilka stå upptecknade för de 3 första Adwentsveckorna.

Rättelser:

- I noten till §. 17 af företalet står: Författad af Zahn, läs: Författad af Seminariii Direktör Zahn i Kild wid Meurs i Westphalen.
- För Månd. efter 2 Adwentsönd. står: David 2: 1—17, läs: Daniel 2: 1—47.
- „ Sönd. efter Nyåret står: Esaias 58, läs: Esaias 53: 1—12.
- „ Onsd. i samma wecka står: Ps. 52, läs: Ps. 51: 12—21.
- „ Sönd. efter Tretton står: Luc. 4: 14—1, läs: Luc. 4: 14—44.
- „ Lisd. efter Segagesima står: 1 Petri 3: 1—6, läs: 1 Petri 5: 1—6.

~~344. VIII. 16.~~

Raamattukhist.

Bibel

